

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 2 - ÚNOR 2014 - CENA 15 Kč

Aleš Raus, ředitel PMH. Foto: www.janpigrl.net

Když máš
nadání v krvi
rozhovor s Tetsem
Ohnarim

»Alexandr
a Diogenes«
nový obraz v AJG

JAK ZA SEBOU SLUŠNĚ ZAVŘÍT DVEŘE

Rozhovor s Alešem Rausem

4 Když máš nadání v krvi
rozhovor s japonským
sochařem

8 Jak za sebou slušně
zavřít dveře
rozhovor s Alešem Rausem

11 Medvědi slaví
25. narozeniny

13 Seznam představitelů
českého státu

18 O spisovatelce Anně
Sedlmayerové

21 »Alexandr a Diogenes«
nový obraz v AJG

23 Kulturní program na
měsíc únor

Seznam představitelů českého státu

Uplynul rok od chvíle, kdy jsme si sami poprvé přímou volbou zvolili hlavu státu. Jak by náš dnešní »panovník« obstal ve srovnání s těmi, kteří na trůn dosedli před ním? Někteří předešli byli dobří a spravedliví a posunuli chod českých dějin o hezký kousek dál. Jiní byli krutovládci a mnohdy se dostali na trůn nečestnou cestou, či za pomoci hanebných činů. A ještě to svým předchůdcům pěkně opepřili, vraždy a násilnosti nevyjímaje. Někteří to zavařili všem těm, kteří vládli po nich, i celému národu.

Naprosto neuvěřitelné mi připadá, že se na pomyslném trůnu v naší české krajině za těch plus mínus 1400 let vystřídalo pouhých 75 vládců, králů, císařů, prezidentů – vždyť co do počtu osob to jsou vlastně pouhé dvě školní třídy! Představa, že by všichni vládci byli tak skvělí jako Karel IV. či Jiřík z Poděbrad, je sice lákavá, bohužel ale marná. Tak jako ve školní třídě: jeden génius, pár inteligentních, třídní šašek, šplhoun, žalobníček, a většina šedý průměr. Ne, ani dřív, ani dnes – náš svět nebyl, není a pravděpodobně nikdy nebude ideální, a málokdy se dočkáme nabídky a realizace toho nejlepšího od těch nejlepších.

Ale na druhou stranu, aspoň je můžeme porovnávat. Protože ani my sami si to nejlepší neumíme vybrat. Po ulici chodí krásné ženské, říkájí si muži, a to jen proto, že ty ošklivé a protivné jsme si přivedli domů. V obchodě si raději koupím to levnější, chytračí běžný občan, a hle, ono to opravdu

nestojí za nic. A když přijdou situace, kdy bychom měli prokázat osobní statečnost a prosazovat kvalitu – uť, přemluvíme se, že to nestojí za ty nervy, a držíme pusku a krok. Ale přesto, myslím si, my Češi, když jde opravdu do tuhého, rozeznáme rub a líc jedné mince.

Kdo byli naši první vůdci kmene, když jsme ještě žvýkali kočky v jeskyních, netušíme. Jaký doopravdy byl Sám – ten první zaznamenaný, už nikdo nepotvrdí. Byl prý ještě pohan, ale velmi statečný. A založil první slovanskou říši. Oženil se pak s dvanácti slovanskými ženami, měl s nimi dvacet dva synů a patnáct dcer a šťastně vládl 35 let. Všechny další boje, jež za jeho vedení sváděli Slované s Avary, byly vítězné. Tak takového juru už si opravdu těžko kdy zvolíme. Dnešní doba žádá jiné kvality.

A jací byli ti další panovníci víme jen a jen z historie, a tu někdo nějak převyprávěl, poupravil, vylepšil, zcenzuroval – bůhví, kolik křivých zrcadel v historii máme. Vždyť mnozí už nevěří ani na holocaust, Hitlera nebo Stalina – a že je dobře znali naši dědečkové i babičky – a mnozí už vyprávějí o Havlovi skoro tak, jak kdysi Rudé právo psalo.

Tak si ta jména v článku uvnitř čísla pročtěte, zamyslete se, a u těch, které znáte víc zblízka, pouvažujte. Historii lidstva nepíše ani Pánbůh, ani příroda, ale my. Lidi. Nový rok je ještě mladý, tak kéž bychom tu letošní historii zkusili psát trochu čitelněji, slušně a bez chyb.

Alena Mitter

Společenská kronika

Blahopřání

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje
občanům, kteří v měsíci únoru 2014 oslaví
významná výročí

Havlíková Božena	Hluboká	92 let
Hanzalová Ludmila	Hluboká	91 let
Šíma František	Hroznějovice	85 let
Říhová Emilie	Purkarec	80 let
Holá Marie	Hluboká	75 let
Uchytílová Anežka	Bavorovice	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Opustili nás

Kloudová Zdena	Kostelec
Řezníčková Anna	Hluboká
Pouzarová Libuše	Bavorovice
Jozová Růžena	Hluboká
Lavičková Anna	Hluboká
Ivan Janouš	Hluboká

Poděkování

za účast a projevené kondolence na pohřbu
paní Růženy Jozové

děkuje manžel a děti s rodinami

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 2. únor 2014. Ročník 45.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Šéfredaktorka: Alena Mitter (Růžičková)
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pírgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Z jednání zastupitelstva

▪ Město přispělo na stavbu kapličky v Jaroslavicích, jež byla dokončena a slavnostně vysvěcena loni v srpnu. Městem byla vyplacena částka 65 tis. Kč zvonáři p. Votrubovi. Ten vyrobil zvon pro kapli v Dolním Bukovsku náhradou za původní jaroslavický zvon, který v ní zvonil. Zvony tak byly směněny kus za kus a smluvní strany si nebudou na rozdíl v hodnotě zvonů nic doplácet.

▪ Havárie topení v byt. domě Masarykova 983 byla vyřešena výměnou kotlů.

▪ Město přispěje na rekonstrukci plynových kotlů a tep. rozvodů budovy technického a sociálního zázemí na hřišti TJ Hluboká.

▪ ČEZ, a. s. poskytl městu dar ve výši 1450 tis. Kč na »Odstranění následků povodní 2013« na území města, kdy město je oprávněno poskytnout část daru formou příspěvku sportovním organizacím na území města k odstranění následků povodní.

Návrh rozdělení: Hluboká Invest, a. s. 1000 tis. Kč, TJ Sokol 100 tis. Kč, Hluboká/Vlt., o. s. 100 tis. Kč, TJ Hluboká/Vlt. 100 tis. Kč, oprava čerpadel na koupališti 100 tis. Kč

▪ Ředitel PMH předložil návrh na revitalizaci sběrného dvora. Sběrný dvůr města v sousedství areálu PMH v současné době neodpovídá požadavkům na toto zařízení, které je občany stále více využíváno a nevyhovuje po stránce technické ani manipulační. Je třeba uvažovat o jeho rozšíření a modernizaci. PMH navrhl využít nabídky Státního fondu živ. prostředí a podat žádost na Operační program živ. prostř. Nabídka obsahuje – mostová váha, vysokozdvizný vozík, lis na odpad, štěpkovač, kontejnery, mobilní EKO sklad, zpevněné plochy, přístřešky, kamerový systém atd. Předpokládané náklady na realizaci cca 7 mil. Město hradí náklady na zprac. projektové dokumentace a spoluúčast na realizaci, celkem tedy cca 800 tis. Kč (navržena do rozpočtu 2014)

▪ Byla ukončena realizace výstavby projektu Pravobřežní cyklostezka, úseky J, K, M.

▪ Město obdrželo dotaci MMR ve výši po 30 tis. Kč pro 6 domácností postižených povodní 2013. Po kontrole na místě nesplňovala jedna domácnost podmínky dotace a je nutno přijatou a dosud nečerpanou dotaci vrátit.

▪ Zastupitelstvo svým usnesením z listopadu 2013 souhlasilo s koupí pozemku za basebalovým areálem v k. ú. Bavorovice. Zastupitelé souhlasili nyní s úhradou kupní ceny a daně z převodu nemovitosti.

▪ Krajský úřad provedl ve dnech 18. a 20. 11. 2013 dílčí přezkoumání hospodaření města za rok 2013. Byl zjištěn chyby a nedostatky, ke kterým byla přijata opatření k nápravě.

▪ Pan Irovský z titulu předsedy finančního výboru ZM označil rozpočet města na rok 2014 jako vyrovnaný, vycházející z dobrého hospodaření města.

▪ Starosta města informoval zastupitele o průběhu výběrového řízení na místo ředitele PMH. Někteří zastupitelé se v této souvislosti vyjádřili a podpořili některé kandidáty.

Z jednání rady města

▪ Na město se obrátila společnost MARINER plus., a. s. se žádostí o vymezení celkem 7 parkovacích pro zaměstnance a hosty casina, které tato společnost provozuje v budově bývalé zámecké restaurace. Jedná se o tři místa na ulici Tyršova a 4 místa v prostoru mezi RRC a pekařstvím Kahoun na pozemku města. Rada souhlasila pouze s využitím prostranství na pozemku města, nikoli s vymezením stání na komunikaci v Tyršově ulici před bývalou prodejnou pekařství Kahoun.

▪ V současné době probíhá za finanční pomoci ČEZ výstavba relaxačního zázemí Domova důchodců – I. etapa. Po zahájení stavby bylo zjištěno kanalizační vedení a rozhodnuto o jeho přeložení. Po odstranění náletů a dřevin z opěrné zdi od téhož pozemku a odhalení její paty byl zjištěn její špatný stav a minimální založení. Statik posoudil stav zdi a rozhodl o jejím zesílení, a to přizdáním kamenné zdi s monolitickou železobetonovou výplní s betonovým základem. Plocha u severní zdi domova důchodců bude využita pro »školu chůze« a ubourána sousední původní zeď stodoly, což prosvětlí daný prostor.

▪ Rada schválila uvolnění prostředků na pořízení nového přístřešku pro výběrčí parkoviště.

▪ Město přispěje na sdružení Asociace pomáhající lidem s autismem Jižní Čechy, o. s.

▪ Ředitelství vodních cest staví Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou. Objekty mimo vlastní přístav zajišťuje město. Vzhledem k rozpočtovým možnostem města budou práce řízeny tak, aby přeložky sítí, parkoviště s přechodem pro chodce, veřejné osvětlení a komunikace byly dokončeny do poloviny roku tak, aby umožnily kolaudaci přístavu a jeho užívání. Ostatní objekty budou realizovány v následujících letech dle rozpočtových možností města.

▪ Ministerstvo financí požádalo město o vyjádření souhlasu k žádosti provozovatele k povolení provozování sázkové hry v kasinu v provozovně na adrese Tyršova ul.

▪ Vzhledem k významu Divadla Píkl došlo k dohodě mezi starostou, místostarostou, Mgr. Piklem a KC Panorama o tom, že představení Divadla Píkl budou realizována v KC Panorama bez nájmu pro KC Panorama. Jako kompenzace je navrženo navýšení dotace pro KC Panorama pro rok 2014.

▪ Město obdrželo žádost Budějovického Budvaru n. p. České Budějovice o umožnění vybudování zábavného parku pro pivo značky Pardál na části pozemku navazujícího na sportovní areál při stezce z Hluboké do Bavorovic. Členové rady byli seznámeni se záměrem a vyžádali si další podklady, jako kdo bude provozovatelem, otázky WC, zajištění údržby, ostrahy atd.

**Město Hluboká nad Vltavou přijme plavčíky
na městské koupaliště
v době od června do září 2014.**

Přihlášky tel. 606 523 956.

Podmínkou pro uchazeče je věk nad 18 let.

OZNÁMENÍ

Pracovníci finančního úřadu v Českých Budějovicích navštíví Městský úřad Hluboká nad Vltavou **ve dnech 3. a 10. března od 10.00 do 16.30 hod. ve věci přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2013.**

Konzultace proběhnou v zasedací místnosti MÚ. Účelem je poskytnutí tiskopisů přiznání a informačních materiálů poplatníkům.

Dále budou pracovníci finančního úřadu daňová přiznání přijímat, případně zodpoví konkrétní dotazy k jejich vyplňování.

Stejně jako v minulých letech nelze daň platit na místě v hotovosti.

Jan Piskač, tajemník MÚ

Foto: Archiv města

A portrait of a man with dark hair and a beard, wearing a grey knit sweater. He is looking directly at the camera. The background features a red wall with green leaf-like decorations and a teal metal door.

Když máš nadání v krvi

Znáte sochu – dopadající kapky – na hlubockém náměstí pod kostelem? Jistě ano. V roce 2008 ji pro město Hluboká dožuly vytesal Tets Ohnari, mladý japonský sochař, který ji tehdy stvořil díky zázemí v krumlovském Egon Schiele Art centru. A představte si, že se na jih Čech zase vrátil. Měsíc strávil v čerstvě opraveném Schieleho domku opět v Krumlově. Dům bude využit díky uměleckému odkazu dnes slavného mladého malíře, který v domku kdysi krátce žil se svou milenkou (a maloval zde své obrazy). A v něm budou moci mimo turistickou sezónu pohostinně žít a tvořit umělci z celého světa. V létě se do domku bude moci podívat i veřejnost.

Tetse jsme pozvali na Hlubokou. Měl radost. Svoji sochu navštívil a pohladil – i když ho trochu překvapilo, že je z ní tak trochu ptačí krmítko. Kdosi sype ptáčkům slunečnici a pšenici přímo do pracně vytesaných kruhů připomínajících zčeřenou vodní hladinu.

Zeptali jsme se třiatřicetiletého umělce: Rád ses zase vrátil do Čech? Kde jsi nejčastěji? V Česku, v Evropě, nebo v Japonsku?

Já miluju Českou republiku, samozřejmě, ale nemohu říct, jestli je lepší než ostatní země, jelikož nemám tu zkušenost ve stejný čas, stejné dny. Nikdy jsem například nebyl v Německu. Neznám jiné země, ale když se mě zeptáte, jestli mám rád Českou republiku, řeknu ano.

Přivlastnila si tě Evropa? Cítíš se Evropanem, nebo plánuješ vrátit se do Japonska?

Já teď žiju v Praze, a žiju tu už tři roky. Když jsem dokončil hlubockou sochu, vrátil jsem se studovat do Tokia. Poté jsem se stále snažil o stipendium pro mladé umělce. Každý rok jsem to zkoušel, až jsem ho konečně dostal. Mám stipendium pro pobyt v České republice (protože jsem žádal právě o Českou republiku), abych studoval kulturu a umění. Tohle stipendium končí příští měsíc. Takže se můžu vrátit do Japonska. Po tři roky jsem se nemohl vrátit, protože jsem měl ve smlouvě, že pobyt nesmím přerušit. Do budoucna bych chtěl pobývat v České republice a Japonsku. Máme internet, rychlá letadla, svět je propojený, takže myslím, že to není nemožné.

Když jsi tvořil sochu pro Hlubokou, tak jsi pracoval hlavně s kamenem, to mi připadalo jako těžká práce. Ale pak jsem pozorovala na tvých webových stránkách, že tvoříš se sklem, krásné věci děláš. To je zas taková křehká práce. Jde to, věnovat se tak rozdílným technikám?

Ano. Dělam obojí. Možná bychom to mohli vysvětlit na příkladu mých příbuzných. Můj otec pracoval jen s kamenem. 40 let. A já jsem syn tohoto velkého sochaře. Můj dědeček zase tvořil sochy Budhy ze dřeva. A když jsem

Foto: Jan Pírgl

studoval v ateliéru u sochaře Jaroslava Róny na Akademii výtvarných umění v Praze, to byl jeden rok, pak na UMPRUM, další rok, ovlivnili mě další umělci. Ovlivnila mě Marianka – pracuje krásně se sklem. Po celou tu dobu jsem měl tolik předloh, tolik vlivů. Takže chci pracovat s mnoha materiály. Protože cítím, že můžu dělat s mnoha věcmi. Nezvládnou kámen lépe než otec, dřevo lépe než dědeček, lépe než můj učitel..., ale když to dokážu všechno zkombinovat do jednoho umělce, tak je ze mě buďto nic, nebo všechno.

Ale je v tom asi rozdíl – dřevo, sklo...

Je to jenom materiál, jenom motiv. Kdyby někdo sledoval nás, lidi, vidí jenom lidi. Jsme stejní, ale každý jiný. Dřevo, kámen, to je stejné. Když se ho dotýkáš, trávíš s ním čas, každý materiál je jenom motiv k vytvoření nějakého díla. Z toho materiálu, který tě právě oslovil.

Je lepší, když umělec přesně ví, pro jaké místo nebo pro koho sochy vytváří? Nebo raději něco tvoříš sám od sebe – a pak si to někdo vybere, koupí a odnese domů?

Stává se obojí. V ateliéru si jen tak něco vytvářím. A třeba tehdy na Hluboké, když jsem mluvil s panem Jirsou, vaším starostou, mluvili jsme o mnoha věcech a on mi říká, proč neuděláš sochu? A já: samozřejmě, prosím, rád udělám. Tak jsem tři, čtyři dny chodil po Hluboké a dotýkal se města. Nejen kamenů, ale celého města, pořád jsem chodil po Hluboké a pozoroval lidi, celou dobu jsem přemýšlel.

Ted' by bylo dobré zmínit, že Tets se na Hluboké chtěl potkat s panem Antonínem Dvořákem, pravnukem skladatele Antonína Dvořáka. A v tuto chvíli pan Dvořák přišel na krátký rozhovor. To setkání bylo zřejmě zajímavé pro oba. Být potomkem významného umělce, mít v sobě geny určitého talentu – a vnímat nároky na potomky

podobných velikánů – to je určité stigma. Oba pánové si tedy povídali o tom, jak je sláva a umění jejich předků ovlivňuje.

Tets se ptá Antonína Dvořáka:

Máte stejnou krev jako takový velikán, cítíte se někdy pod nátlakem? Protože já ano. A někdy se mi to nelíbí. Já svého otce velmi respektuji, cítím k němu úctu, ale současně mě to občas velmi rozčiluje. Chtěl jsem se zeptat, upřímně, jak se cítíte odpovědný za takové dědictví?

Občas je to možná trochu těžké, protože historie mého prapraotce skladatele je už trochu rozlámaná. Můj pradědeček zemřel roku 1904 a můj otec se narodil 1929. Generační stupně jsou v naší rodině možná větší než v jiných rodinách. Rodina Dvořáků projevila celý svět a pak se vrátila domů, přišli komunisti a pak náhle Dvořákova hudba už nebyla tématem rozhovorů – kvůli Bedřichu Smetanovi. Dvořák a Smetana byli velcí přátelé, ale komunističtí politici, kteří se vždycky potřebovali proti něčemu vymezovat, upřednostňovali Smetanu. Dvořákova muzika například byla na Pražském jaru dlouho zakázaná.

Já nejsem muzikant, a můj otec také nebyl muzikant. Velmi ho zajímala chemie, studoval na pražské univerzitě, ale když komunisti zjistili, že na univerzitě studuje Dvořák, vyhodili ho a poslali do dolů. Takže na mě už nebyl takový nátlak, abych se věnoval hudbě. A možná je to dobře, chvíli jsem se učil na piáno a příliš to nedopadlo. Rozvíjel jsem spíš svůj talent k cizím jazykům, angličtině, němčině, ruštině.

Hudbu mám samozřejmě rád a výtvarné umění mám velmi rád, sbírám obrazy a také sochy. Ale obrazů mám víc než soch, usmívá se muž, který podobu se svým slavným předkem rozhodně zapřít nemůže, sochy jsou těžké a taky o něco dražší.

* Ostudnou kapitolou české kulturní historie je tzv. boj o Dvořáka, který ve druhé dekádě 20. století rozpoutal jeden z pozdějších nejmočnějších představitelů komunistické totality Zdeněk Nejedlý. Vrchol jeho kariéry nastal po skončení 2. světové války: stal se ministrem školství a kultury, ministrem sociální péče, až do konce svého života (1962) byl ministrem bez portfeje. V tomto období patřil mezi nejaktivnější ideology komunistické totality a hrůzovlády padesátých let. Např. po vykonstruovaných politických procesech prohlásil: »Vřed je vyříznut. Ukažme, že tělo zůstalo zdravé. Tím se nejlépe pomstíme zločincům a proces bude i pro nás, čím byly moskevské procesy pro Sovětský svaz: krokem k velkému rozmachu. S jasnou myslí tedy vpřed, jak

krásně zní z našeho lidu, za Gottwaldem a Stalinem!« Nejedlého moc v oblasti kultury byla v padesátých letech téměř neomezená. Docílil např. toho, že na Pražském jaru 1953 se měli čeští interpreti zařadit pouze jedinou Dvořákovu skladbu (a to ještě mimo oficiálně schválený program), v roce 1950 zakázal na celých 13 let (!) všechny reprízy Dvořákovy opery *Dimitrij v Národním divadle* atd. Přes veškeré úsilí však svůj boj s Dvořákem postupně prohrával. Geniální hudba se proti jeho vůli stala světovým kulturním dědictvím, neotřesitelnou hodnotou, která naplňuje radost posluchače po celém světě. Zdeněk Nejedlý, zlověstná postava české kultury, zmizel po své smrti v propadlišti dějin.

<http://www.antonin-dvorak.cz>

Ačkoli nejste skladatel, muzikant, stále cítíte pýchu a úctu ke svým kořenům? ptá se dále Tets.
Ano, to jistě.

Na festivalech a podobně, se vás lidé na tohle jistě stále ptají, nenudí vás to?

Ne, ne, poskytuje to mnoho úžasných příležitostí a známostí. Jako s vámi, kdybych nebyl Dvořák, tak bych vás nepotkal, říká pan Antonín Dvořák, který se chová naprosto skromně a nenápadně, přesto o trvajícím rodinném účtu ke slavnému předkovi vypovídá i to, že jméno Antonín se v rodině dědí již v páté generaci, zatím posledním Antonínem je jeho syn.

Pokračujeme v rozhovoru s Tetsem.

Zděděný talent, rodové předurčení. Když tvůj dědeček a tatínek byli sochaři, bylo to také tvoje přání, věděl jsi od dětství, že chceš být také sochařem?

Nechtěl jsem, vůbec jsem nechtěl. Nesnášel jsem to. Mnoho potomků respektuje svého otce, dědečka. Já nerespektoval. Můj otec byl přísný. Matka mi říkala: Musíš ho pochopit, tvůj otec neměl otce. On ho samozřejmě měl, ale zemřel mu v roce 1945, ve druhé sv. válce. V Číně. Tenkrát to nebyla přímo Čína, bylo to skoro Japonsko. Tehdy II. sv. válka skončila někdy v srpnu a byl konec. Císař vyslal zprávu, že válka končí, že jsme prohráli. Ale můj dědeček byl někde v horách a tu zprávu neslyšel. Takže stále bojoval a zemřel. Mému otci tenkrát bylo šest a měl ještě malou sestru a dvouletého bratra.

Moje babička je tehdy všechny vzala a došli pěšky do Japonska. Takže můj otec v podstatě neměl otce, nezažil ho. Proto mi máma říkala, že můj otec neví, jak mě učit, protože jeho otec ho také nemohl učit. Takže byl opravdu přísný. Nesnášel jsem umění. A já nechtěl, ale pak jsem přišel sem a došlo mi, že to musím přijmout.

Říkáš, že když jsi byl dítě, nesnášel jsi otce nebo způsob, jakým tě učil. Kdy se to změnilo, co se stalo? ptá se fotograf Jan Pírgl.

Když mi bylo 25 let. Mám strýce. Dobrý sochař. Jeho pozice je v podstatě zrcadlová ke mně. A je to bezva chlap, mám ho rád, hodně se spolu bavíme. A den předtím, než jsem měl odjet do České republiky se mě v noci vážně zeptal: Co tedy budeš dělat, co z tebe bude? To jsem si uvědomil, že bych se měl rozhodnout. Není to o talentu, nebo jestli chci, důležité je se rozhodnout. Té noci jsem se rozhodl. Rozhodl, že chci víc.

Tvá práce už nese své ovoce, jsi úspěšný a pracovitý. Co děláš právě teď?

Rád bych řekl něco o mém projektu v Krumlově. Sleduji teď stopy Egona Schieleho. Navázal jsem znovu kontakt se Schiele Art centrem, s paní Hanou Jirmusovou. A oni mě ubytovali v zahradním domku, ve kterém Schiele skutečně kdysi žil. To je pro mě úžasné, spát v místě, kde

Foto: Jan Pírgl

skutečně pracoval. Mám i jiné nápady, ale teď právě mám projekt, že si půjčím originální židli. Je tam stůl a dvě židle, které Schiele sám vytvořil. Já budu mít za dva měsíce výstavu v Tokiu, a bylo mi dovoleno půjčit si jednu Schieleho židli a já chci také udělat svoji vlastní židli. Ne kopii, já udělám repliku s trochu jinou technikou, jinou filozofií. A pak je ukážu v galerii vedle sebe. V tomhle domku se ani nesnažím, inspirace ke mně přichází sama. Já nechávám Schieleho, aby mě donutil přemýšlet a inspiroval mě.

Pracuješ raději sám, nebo v kolektivu jiných umělců?

V atelieru jsem sám. Často se mi to moc nelíbí, protože když jsou umělci ve větší skupině, mohou se bavit, inspirovat, vyměňovat nápady. Takže na to mám teď svého asistenta (*sympatického mladého japonského studenta designu*). A to je opravdu velká pomoc, protože mluvím a uvědomuji si nápady, co chci. Když jen přemýšlím, tak to nestačí, ale když o tom mluvím, tak si uvědomuji, aha, tohle chci a takhle to nechci. Ale občas je dobrá i samota, když jsem uprostřed práce, nechci, aby tam byl někdo jiný. Občas mám výstavu v jiných městech, společně s jinými umělci. Takové skupinové aktivity, to se snažím dělat pětkrát šestkrát ročně, takže půlku roku nejsem v Praze a jezdím do jiných míst.

Byl jsi na pražské výstavě Olbrama Zoubka? Ještě nebyl, ale určitě půjdu.

Třeba Olbram Zoubek mi připadá, že dělá všechny sochy stejné. Ale Tets ne, čím to je?

K tomu řeknu dvě věci. Někteří umělci dělají pokaždé stejnou sochu. Vždycky stejnou, ale není stejná. Dělán například jeden měsíc jednu a druhý měsíc druhou, nebo za rok udělám další, ale ona není stejná, protože já taky nejsem stejný. Koukáš jinak, cítíš jinak, objevuješ jinak, dotýkáš se jinak. Takže možná pro jiného je stejná, ale pro toho umělce úplně jiná. To je velmi zajímavé. Druhá věc. Já mám rád dívky, hodně dívek, možná všechny dívky. Když jdu s dívkou po ulici, koukám po jiných holkách, chci poznat jiné ženy, protože jsou tak jiné. To nesmíte! Ale se sochami tohle dělat smíte, ano, můžete mít spoustu soch. Proto dělám dřevo, sklo, kámen, spoustu věcí, to se může.

Fotograf, malíř, vnímá spíš očima, myslím. Jak to má sochař? Potřebuje si sochař věci, i své umění, spíše osahat?

Musí to být všechno dohromady. Můžu říct, pokud je muzikant mistr v poslechu, designér mistr v pozorování, pak sochař je dobrý v dotecích. Rád se dotýkám, zkouším se dotýkat různými způsoby a objevovat něco nového. Sochař by měl být mistr v dotecích. Když sleduji stopy Schieleho, tak se dotýkám, čtu ho, čtu sochy, čtu kámen. Někdy to je objekt, jindy jen jméno, nebo hudba, ale čtu to z doteků.

Foto: Jan Pírgl

Jak relaxuje sochař, když zrovna nedělá sochy?

Ahaaaa. Teď jsem si uvědomil, že chci něco víc vzrušujícího, než relax. To možná není dobrá odpověď, ale to je moje odpověď. Myslím, že všichni umělci přemýšlí o své věci: co je umění, co je socha, co je muzika, jak to má vypadat, jak můžu být kreativnější? Je to umění? Někdo říká, že jsem umělec, ale to je jen kategorie! Rád něco vyrábím, ale tolik o umění nepřemýšlím. Když relaxuju, dělám většinou něco, co mě možná spojí s další inspirací. Sedím u ohně, nebo hraju na buben a možná přijde inspirace, to je relax.

A když ti někdy uprostřed práce přijde, že to byla hloupost, špatný nápad, nesmysl, dokončíš to dílo?

Ano. Nejde o to, jestli to je nebo není umění, rozhodl ses, tak to dokonči...

Jsou české holky hezčí než ty v Tokiu?

Jo, jo, nevím, jestli to jsou Češky, Evropanky, nebo bílé holky, ale holky v ulicích, v Praze, tady, se mi líbí víc než holky v Tokiu. Ať už jste to vy, nějaká babička, nebo někdo jiný, holky tady v ulicích si užívám víc než v Tokiu.

Máš nějakou svoji sochu nejoblíbenější?

Mám už asi 200 soch. Na každé soše, třeba na té hlubocké se mi líbí tenhle kousíček, na jiné zase jiný, mám jiné oblíbené kousky. Ale celá moje oblíbená socha je ta, co jsem si dělal v atelieru jen pro legraci. Nikde se nevystavovala, není k vidění, ale já ji miluju, protože jsem ji dělal jen pro zábavu, nebyla za tím žádná zodpovědnost.

Kdyby přišel Apple s nabídkou, vzal bys ji? Nebo máš rád svou svobodu a kreativitu?

Apple bych vzal, Hello Kitty bych si asi hodně rozmýšlel.

Je to pro nás čest, že se ti zalíbilo zrovna Česko. Posledně jsi říkal, že kultura v Japonsku je svázaná tím ostrovem, kterým Japonsko je, že v Evropě je víc vzájemných vlivů.

Možná odpovím trochu divně. Ale já mám rád sebe, když jsem v Česku. Já se sobě líbím, když jsem v Česku, mám pocit, že jsem fajn, když jsem v Praze, lepší než v Tokiu. To je pravda.

Srovnáváš nějak naše národy, my a Japonci?

Ano, pořád. Pochopitelně je tu mnoho odlišností. Mnoho věcí se mi líbí na Češích, mnoho věcí mě na nich štve. Mnoho věcí se mi líbí na Japoncích a mnoho věcí mě na nich štve. Proto chci střídat země, chci být stále cizinec. Protože když jsem cizinec a jsem v Japonsku, kamarád mi přinese kafe, protože jsem host v Tokiu: »Aaahhh, ty jsi tady, jenom na dva měsíce, já ti udělám kafe, nedělej si s ničím hlavu.« Mluvíme jen hezky, není nepříjemný, protože jsem host, jsem tu jenom chvíli, máme dobrý vztah – a pak odjedu a v Česku zase »Helee, Japonce, chutná ti sushi?« Takhle mohu dostat ze všeho jen to dobré. Pan Dvořák například mi řekl spoustu zajímavých věcí, protože chce novému člověku říct něco nového, neotřelého. S člověkem, o kterém si myslíte, že už ho třeba neuvidíte, mluvíme jinak, upřímněji. Proto střídám místa a dozvídám se dobré, zajímavé věci.

A kde je tedy tvůj domov?

Můj domov je stále Tokio.

Za originální překlad a tlumočení z angličtiny velký dík Adamu Růžičkovi a Janu Pírglovi. Já se jen ptala a na Tetse krásně usmívala. Nicméně Tets zvládá trochu i češtinu, a u těch slov která umí, má rozhodně velmi půvabnou výslovnost.

Foto: Jan Pígl

Jak za sebou slušně zavřít dveře

aneb malá inventura v Podniku místního hospodářství

Umění odejít patří k výsadám pravých mužů. Není to jednoduchá věc, odejít včas a mít za sebou uklizený stůl a pocit, že práci, která nám byla svěřena, jsme dělali s čistým svědomím a nejlíp, jak bylo možné. Aleše Rause jsem k rozhovoru musela trochu přemlouvat, nicméně kapituloval se slovy: Koneckonců, ať je to jak chce, 23 let na jednom místě je docela velký kus života.

O čem ten kus života byl, jsme si povídali v kanceláři Podniku místního hospodářství, kde na zdi visí jen dva prezidenti – Masaryk a Havel, a spousta historických obrázků Hluboké. Jak zvládnout provoz a úklid domácnosti – a co to dá za úsilí, aby byl pořádek a všechno klapalo, to zná každá dobrá hospodyňka. Jak zvládnout totéž v rozsahu města a přilehlých vesnic, to zná Aleš Raus. Ocenění v tomhle oboru nebývá zvykem, zato když něco neklape, dostane se drsné kritiky jak hospodyňce, tak řediteli PMH. Ač není rodilý Hlubočák, dnes už jako by byl. Pochází z Budějovic, na Hlubokou přišel už ve svých 23 letech. Kuličky tady sice s klukama nehrál, ale dnes už to opravdu není znát.

Už město našlo tvého nástupce?

Ve chvíli, kdy spolu mluvíme, ještě nedošlo ke shodě. Hlásilo se asi 16 lidí, proběhl užší výběr, kdy sítím prošlo pět uchazečů. Výběrová komise a starosta zatím rozhodnutí odložili.

Je to odpovědnost vybrat člověka, který tady pár let vydrží – naše generace pamatuje doby, kdy jsme zůstávali na jednom místě desítky let, dnešní doba je sice jiná – ale tohle není podnik, kterému by prospěla častá změna šéfa. Samozřejmě, že člověk do všeho potřebného nevnikne hned za měsíc, za dva. Účetní v kanceláři potřebuje pár týdnů, aby se naučil nutné figle a pak už jede podle nich, ale tady máš tolik věcí, o které se staráš, tolik oborů a záležitostí, od veřejného osvětlení, přes byty, chodníky, komunikace, veřejnou zeleň až po hřbitovy. Je to záběr široký, který určitě novému řediteli ze začátku zamotá hlavu – a navíc je to hlavně o jednání s lidmi. Se zaměstnanci, veřejností i nadřízenými.

Já chraňpámbu, že bych se nějak vyvyšoval, já si vážím každého dobrého řemeslníka, kohokoliv, kdo vezme lopatu do ruky a maká. Ale přece jen, předtím jsem dělal 22 let stavařinu, kde jsem jako stavbyvedoucí musel vyjít s dělníky i s projektanty a investorem, teď jsem válčil 23 let tady. Celý život zažívám pozici člověka, který musí jednat se svými podřízenými a se svými nadřízenými, a ještě se zodpovídat svému okolí. Jste mezi dvěma kameny, tlačí vás zdola i shora. Do jisté míry jsem na to zvyklý, za těch 45 let jsem si vytvořil systém, že nějak se všemi vyjdu a snad s lidmi dokážu jednat slušně.

Tohle je podnik, na kterém závisí chod celého města. Troufnu si tvrdit, že kdyby tady něco přestalo fungovat nebo nastoupil někdo, kdo by to nezvládl, bylo by to asi brzo vidět.

Asi ano. Dobrý příklad by mohla být Neapol, nedávno proběhlo televizi – stávka popelářů. Během týdne byla po ulicích taková vrstva odpadu, že následně přestala fungovat doprava, tím padne zásobování a další a další věci se nabalují a přestanou fungovat. To by člověk nevěřil. No, nechci nás přirovnávat k Neapoli nebo vyvolávat hororové představy, ale je ta naše profese takový nedoceňovaný obor. Když to funguje, když se každý týden popelnice vyvevou, nikdo o nás neví, nic se neděje. Ale ve chvíli, kdy po městě začnou běhat krysy, to už je špatně.

Na co jsi za ta léta hrdý? Co se povedlo?

– Určitě jsem hrdý na to, že jsem 16 let členem zastupitelstva a rady města. To je věc, kterou si považuju, protože čtyřikrát jsem kandidoval za lidovce a vždycky jsem měl dost vysoký počet preferenčních hlasů. To neříkám, že bych se chtěl chlubit, ale беру to jako doklad toho, že jsem ty hlasy od lidí nedostal zadarmo. Nedělám nic populistického, pokud mi dali hlas, беру to jako ocenění mé práce pro město, které si lidi všimli.

– Beru jako úspěch, že se nám před lety podařila prosadit komise pro obce a založit osadní výbory, tehdy s Lucií Burianovou, která také byla zvolena do zastupitelstva. Dneska osadní výbory fungují samy bez nějakých problémů, vesnice si provádějí pravidelnou údržbu zeleně, vybudovaly si sportoviště, hřiště, zlepšila se čistota obcí, v obcích se třídí odpad. A hlavně si myslím, ti lidé získali také zájem o to, co se v obci děje, pocit zodpovědnosti a také pocit, že mají vliv na řešení svých obecních problémů a můžou do toho mluvit. Samozřejmě je to o tom, že v každé obci se musí najít pár tahounů, kteří se odhodlají nést kůži na trh, kteří to trochu dirigují, organizují a vyřikají si všechno přímo ve vsi. Ta výhoda je zřejmá, vždycky je košile bližší než kabát, a Hluboká prostě nevidí do problémů každé obce tolik jako místní lidé. Dneska už pár vesničanů sedí v zastupitelstvu a mají tedy i do toho centrálního rozhodování co mluvit.

– Hrdý jsem třeba na to, že jsem se spolupodílel na plynofikaci města, která je vlastně kompletní ve 100 %

– Údržba města má u nás podle mě čistý rejstřík, v zimě i v létě. Párkrát jsem se o tom přesvědčil, že ve chvílích, kdy Budějovice ještě spí, je Hluboká už uklizená, protože u nás ve tři hodiny vyjedou traktory, které protáhnou trasy a auta pak posypou silnice i chodníky. S problémy se většinou moc nesetkáváme, takže to je naše plus.

– Likvidace černých skládek. Když jsem před 23 roky začínal, byla Hluboká obsypaná černými skládkami. Dneska se objeví minimálně, když nějaký »dobytek« někde vysype auto a my to posbíráme. Ale rozsah černé skládky támhle v lokalitě Blana, odkud jsme odvezli 15 plných nákladů odpadu, to už se nestane. Tenhle problém se podařilo zlikvidovat, a i kdyby, lidi si dnes víc všimají, nejsou lhostejní a dají vědět.

– Obnova technického parku. Máme – neřikám, že špičkovou – ale solidní základnu, se kterou se dá pracovat. Teď dostaneme zametací čistící auto, velký přínos pro Hlubokou, dosud jsme to dělali ručně. Za tohle bych rád poděkoval inženýrce Vlasákové, která má na starosti granty, že se jí podařilo vyhledat a upozornit nás na možnost nákupu, zažádali jsme o výhodnou investici a dostaneme vozidlo v hodnotě 3 milionů.

– Stejný případ bude s plánovanou modernizací sběrného dvora. Byli jsme jedni z prvních, kteří dvůr zaváděli. A myslím, že i ta modernizace bude dokonalá, navíc díky grantu by to mělo být o tom, že 90 % nákladů, které jsou 7 milionové, by měla hradit Unie, to je obrovská výhoda.

– Naprosto se nám daří třídění odpadu v celém městě. Máme rozloženo asi 30 míst, kde jsou osazeny kontejnery. Odpad se třídí, spolupracujeme s Ecomem – tedy následnými firmami, které si s odpady poradí, jsou z toho

nějaké peníze, které alespoň pokryjí náklady. Rozšířili jsme o elektroodpad i kontejnery na oblečení, jsou rozmístěny asi na pěti místech – a upřímně, i když jsem tomu nevěřil, vyvážíme je každých 14 dní a jsou plné. Lidi si zvykli, ukázněnost se zvyšuje. Ze začátku tam házeli všelicos, dneska už pochopili, není s tím už taková starost.

– Poskytování služeb občanům dle našich možností. Snažíme se a myslím, že to jsou služby oceňované. Poskytujeme kontejnery při stavebních pracích, máme i pár šikovných lidí, kteří pomůžou při drobných stavebních opravách a podobně.

– Nezapomenutelná byla například pomoc občanům při pohromách, třeba těch největších, povodeň 2002. Snad to lidi i ocenili, psali nám pak i děkované dopisy, snažili jsme se vždycky aspoň ulehčit situaci postiženým, těch 40 domů u Vltavy bylo tehdy totálně vytopených.

– Na co jsem pyšný, to je spoluúčast PMH při vzniku a údržbě cyklostezek. My jsme byli první z obcí na jihu a možná i v republice. Tu první trasu tehdy prosadili profesor a sportovec Josef Cepák, bohužel před třema lety tragicky zahynul v horách, a Pavel Marek z hlubockého Sokola, a my se na tom podíleli od samého začátku. Byla to trasa: Budějovice – Hluboká. V tomhle směru projede v sezóně denně 3000 lidí, to je obrovská frekvence, takže je vidět, jak jsou cyklostezky potřeba. Bezesporu patří ty naše mezi nejkrásnější, které tady v okolí jsou, protože purkarecká, to je špička! Samozřejmě to chce trvalou údržbu a starání. Ale jsem hrdý, že se rozšiřují a rozšiřovat snad budou pořád, jsou upravené, fungují a jsou plné.

– Snaha o čistotu města. Bezproblémové fungování znamená, aby všude svítilo veřejné osvětlení, aby fungovaly odpady, kanály, vánoční výzdoba, spousta každodenních úkolů, v zimě i v létě, aby všechno hrálo.

– Obnova kapliček a Božích muk, úkol, který jsme začali plnit ještě s dětským doktorem panem Jakubíčkem, objížděli, dokumentovali a s PMH následně opravovali. Dodneška se o ně staráme a udržujeme je v pořádku. Nejenže to jsou pevné body v krajině, ale je to odkaz předků, určité duchovní dědictví, byla by mi hanba, kdyby za mé éry tyhle kapličky zůstaly v ruinách.

– Zásluhou města se opravily i kostely, hřbitovy se udržují – já tvrdím, že kdo se nestará o mrtvé, nestará se ani o živé. Nové zvony v Kostelci, na Hluboké, naposled město pomohlo vrátit starý zvon do znovupostavené kapličky v Jaroslavicích – to jsou záležitosti, ze kterých mám dobrý pocit.

– Hrdý jsem i na to, že jako člen zastupitelstva se podílím na rozvoji a rozmachu města, kdy se tady staví nové městské čtvrti. Křesín, Holý vrch, Hůrka, rodinné domy u Munického rybníka. Nové pěkné bydlení, žádná odpudivá satelitní městečka, jsou to místa, která Hlubokou

zkrášlují a jsou dokladem toho, že se tady lidem nejlépe žije a že jsou tu dobrá místa k bydlení.

A co se nepovedlo?

Věc, která mě hrozně mrzí, je veřejný rozhlas. Samozřejmě býval, dnes už není, ale já si myslím, že by byl potřeba. Neberu názor, že je to komunistický přežitek. Řeknu příklad: na Vánoce se vyváží odpad v jiném termínu než normálně. Já objedu nástěnky, obchody ve městě a vyvěším letáčky, ale nikdo si to nepřečte a druhý den po obvyklé vyvážce máme 30 telefonů od rozčilených občanů, proč se nevyvezly popelnice. Rozhlas by slyšeli. Druhý příklad: když o povodních spadl mobilní signál a Hluboká zůstala rozdělená řekou na dvě poloviny. Místní rozhlas, který má svůj zdroj, by fungoval a informovanost lidí by byla jednoduchá. Takhle nebyla. Spousta věcí by se rozhlasem dala řešit. A to nechci malovat čerta na zeď, ale za humny máme Temelín. Lidi prostě potřebují informaci slyšet, a jestli budeme tyhle věci řešit posíláním esemesek, je mi jasné, že nějaká osmdesátiletá babička, která se na mobil stydí podívat, zprávu nedostane.

Já se třeba dozvěděl, že veřejný rozhlas má Bratislava a docela dost i velkých měst ho používá a za žádný komunistický přežitek ho nepovažují. Samozřejmě by se používal jinak, než v dobách, kdy předseda družstva hlásil, na jaké pole se půjde s motykou a pustil nějakou budovatelskou píseň. Doba se mění, ale to osvědčené by mohlo zůstat v jiné formě. Ale za celých 16 let jsem s touhle myšlenkou neprorazil.

– Pořád hodně restů je na opravách chodníků a komunikací, je to pro lidi a obnově povrchů by se měla věnovat větší pozornost, nemělo by se tolik šetřit. To plátování není na nic.

– Co mě také mrzí, že jsem se měl víc bránit proti lidem, kteří pod pláštěm účasti v orgánech města, zaměřovali činnost k vlastnímu zisku a výsledky jejich tzv. činnosti pocítujeme v důsledku jejich projektů dodnes. Měl jsem to pochopit dřív a vystoupit proti.

– Poslední věc, která mi vadí, je třeba parkování, přes veškerou snahu je to pořád nevyhovující stav, diskutuje se dlouho a pořád se nenašlo dobré řešení. Města prostě nejsou nafukovací, a bez rozšíření parkovišť to prostě vyhovovat nebude. Je fér, že aspoň místní lidi platit nemusí. Nicméně osud měst našeho turistického typu je takový. Nevím, jestli by bylo dobré měnit třeba se Zliví, kde místo davu návštěvníků, sedí na návsí dvě babičky v šátku a jedna maminka s kočárkem a parkovacích míst je všude dost.

Za dvacet let v tvé profesi se změnilo dost věcí. Zvládají se pořád se stejným počtem lidí?

Spíš ještě s nižším. Když jsem nastoupil, bylo tu kolem 28 lidí, dnes to zvládáme s 21. Brigádníky jsme úplně vyřadili. Za mé éry se založila nová městská skládka, dvakrát se rozšířila a ještě

nějakou rezervu máme. Když sednu do auta a objednu celý rajón, vezmu to přes Poněšice, Kostelec, Hroznějovice, Líšnici a Hněvkovickou přehradu a budu se vracet přes Jeznici, Purkarec až do Bavorovice, tak najedu skoro 70 km. Takže délka kolem 20 km v průměru tu je. Máme uprostřed našeho území řeku. A bydlí tady 5000 lidí, kteří chtějí mít svůj servis, aby se svítilo, odpad byl vyvezený, posečeno, zameteno a v zimě posypáno, sníh odklizený. To je náš úkol.

Myslím, že tvoje stavařská profese se ti dost osvědčila.

Ekonomiku dobře zvládají děvčata v kanceláři. Ale pravda je, že ode mne to chce, abych rozuměl stavařině, opravám, neříkám, že rozumím elektřině, ale trochu povědomí o všech profesích, se kterými se tady potýkáme, mám. Vidět do plánů a do techniky zvládnou. Za 22 roků si vlastně vytváříš kolem sebe síť lidí, na které se můžeš v různých případech obrátit. To si nevytvoříš za měsíc. Když praskne bojler, volám pana Kocourka, když je díra v cestě,

mám v mobilu jiné číslo. Je to prostě činnost, a pokaždé když ráno přijdu do práce, nikdy nevím, z které strany na mne spadne nějaký problém, průšvih, havárie či rychlá nutná oprava.

Nedopadne to tak, že ty odejdeš a jiný nastoupí? Bude nějaká překrývající se doba, aby se dotýčný v problémech neutopil hned první týden?

To samozřejmě bude, seznámit se s provozem je nutnost. Navíc těch předpisů, požárních a bezpečnostních a jiných vyhlášek je spousta, na auta, motorové pily, čemu všemu musíme vyhovět, to je kvantum, které ubíjí – a když nás přijdou kontrolovat úředníci – teoretici přímo od stolu – to je někdy nápor na nervy.

Rád pomůžu, když mě někdo požádá, ale každá pohádka má svůj konec – já si své užil, ať si užije někdo mladší. Koneckonců už dva roky přesluhuju, rád bych odešel s čistým štítem. A když tak bilancuju, tak snad taková ostuda to nebyla, snažil jsem se udělat pro město, co šlo. Žádné „špeky“ tady za sebou svému nástupci

nenechávám, aby spadl do nějakého průšvihů hned, jak nastoupí. Budu mu přát, aby všechno v pořádku šlapalo a aby se mu dařilo. Naopak, dostane na jaře nový skvěle vybavený zametací stroj, který jsme si vymodlili – a už to vidím, lidi si určitě řeknou, no vida, nastoupil nový ředitel a jaký je to šikula, co už dokázal zařídit!

Aleš Raus, ředitel PMH, má rodinu, dva syny, čtyři vnoučata, nudit se nebude. Je dobré odcházet s dobrým pocitem dobře udělané práce pro blaho obce – myslím, že je potřeba mu poděkovat a poplácat po rameni.

Když jsem se pak ve dvoře optala zaměstnanců PMH, jak se těší na nového ředitele, usmívali se rozpačitě pod vousy. Nebojí se prý, však oni si ho ochočí. Ale to mohou být jen silácká slova. Stýskat se jim asi bude. Pravda je, jak znám pana Rause, že opravdu vždy umí vyjít ve vší slušnosti se všemi – i s těmi, kteří věčně kritizují, i se svými zaměstnanci, i například s těmi, které jako radní oddává na hlubockém zámku.

ČEZ, a. s.

Na základě Darovací smlouvy č. 4100874064 ze dne 12. 12. 2013, uzavřené mezi Městem Hluboká nad Vltavou a společností ČEZ, a. s., Duhová 2/1444, 140 53 Praha 4, byl společností ČEZ, a. s. poskytnut

finanční dar ve výši 1 450 000 Kč

na „Odstranění následků povodní 2013 na území města Hluboká nad Vltavou.“

Prostředky byly využity pro:

- Město Hluboká nad Vltavou – ve výši 150.000 Kč - na výměnu povodněmi zničených čerpadel na městském koupališti.
- Hluboká, o. s. – ve výši 100.000 Kč - na obnovu povodněmi poškozené Vltavské pěší stezky v lokalitě Hluboká – Zámostí (oprava laviček,

impregnace a montáž dřevěné terasy, oprava dřevěných cedulí vč. materiálu a montáže, ukotvení a betonáž odpadkových košů).

- Tělocvičnou jednotu SOKOL Hluboká nad Vltavou – ve výši 100.000 Kč – na odstranění škod způsobených povodněmi ve Sportovní relaxačním areálu v Hluboké nad Vltavou (pořízení čerpadel vč. příslušenství, nová antuka).
- Tělovýchovnou jednotu Hluboká nad Vltavou – ve výši 100.000 Kč – na opravu drenážního systému fotbalového hřiště.
- Hlubokou Invest, a. s. – ve výši 1.000.000 Kč - na odstranění škod vzniklých na golfovém hřišti (náklady na čerpání vody, na revitalizaci travnatých ploch, zapůjčení techniky pro zakládání nového trav. povrchu, odstranění padlých dřevin, zahradnické a zemní práce, oprava informačních tabulí apod.).

Foto: Jan Pírgl

MEDVĚDI SLAVÍ 25. NAROZENINY

Medvědí bratři Dick (světlejší po otci) a Ben (tmavší po matce) se narodili v Zoo Ohrada 30. ledna 1989. Oslava jejich narozenin proběhla v pátek 31. ledna, kdy od svých ošetřovatelů dostali medvědí narozeninový dort.

Zajímavosti:

Rodiče: otec GELU (*1976, +13. 3. 2001), matka MARICA (*1976, +9. 9. 2000). Původ – narození v přírodě (rumunské Karpaty) začátkem roku 1976, v srpnu 1976 byli přivezeni do ČSSR na výstavu Země živitelka v Českých Budějovicích, kde byli vystaveni jako medvíďata v expozici Rumunska, po skončení výstavy byli věnováni do Zoo Ohrada. Protože jejich jména byla rumunská, postupem času si je chovatelé přejmenovali na Bedřich a Maryša (tak se dostali i do pozdější evidence).

Od roku 1981 se Gelu a Marica začali v zoo pravidelně rozmnožovat (každé dva roky) a do roku 1993 odchováli minimálně 15 mláďat – podle záznamů zoo mezi nimi byli například také Vok a Kateřina (*1985), kteří byli umístěni na zámku Český Krumlov, Jarda (*1993), který donedávna žil na hradě Točník a jeho bratr, který je na zámku v Zákupích.

Gelu a Marica byli v roce 1998 přestěhováni ze Zoo Ohrada do více než 1 ha velkého výběhu v Zoo Plzeň, kde svůj život dožili.

Další věhlasní příbuzní

V další generaci se několikrát rozmnožovali Mišta a Pišta – první mláďata Gelu a Marici z roku 1981, a především pravidelně se rozmnožovali medvědi z českokrumlovského zámku, jejichž nejpopulárnějšími medvíďaty jsou Vojta, Kuba a Matěj (*13. 1. 2000), známí z večerníků Václava Chaloupky »Médové«, kteří v současné době žijí v pěkném »medvěďáriu« v Berouně (Beroun má medvěda ve znaku). Vok a Kateřina jsou starší sourozenci Dicka a Bena – Dick a Ben jsou tedy strýci Vojty, Kuby a Matěje.

Železo v noze

V roce 1991 si Ben zlomil stehenní kost a musel být operován. Operace probíhala přímo v medvědí kleci. Ben má od té doby v noze trvale hřeb, který ho ale, jak se zdá, nijak zvlášť v jeho životě neomezuje.

Proč máme jen samce?

Důvodem proč Zoo Ohrada chová jen samce medvědů hnědých je regulace rozmnožování medvědů hnědých v českých zoologických zahradách. Medvědy odchované v lidské péči klasickým způsobem není totiž možné vypouštět do volné přírody, v zoologických zahradách jich je zatím dostatečný počet a předávat je soukromým chovatelům není vhodné.

Medvědí mláďata se rodí velmi malá

K páření dochází u medvědů v dubnu až v červnu. Samice přivede mláďata na svět teprve za 6 až 8 měsíců, nejčastěji v lednu. Vývoj oplovněných vaječných buněk je zpočátku pozastaven (zárodečný klid) a začíná s odchodem medvědice do zimního doupěte. Takové březosti říkáme »utajená«. Pokud si však medvědice v pozdním létě nevytvořila potřebné zásoby tuku, nezabřeze vůbec a oplovněná buňka se opět vytratí. Medvědice si tak šetří síly, které by vyčerpala během kojení, a proto lépe přečká zimu. Pouze při dostatečném tukovém polštáři se podaří oplovněné buňce uhnízdit v děloze a započne se vývoj embrya.

Po 60 dnech vlastního vývoje zárodku se rodí 1 – 3 malí medvídci (často dvojčata), jsou slabě osrstění, bez zubů a slepí. Medvíďata po narození měří jen 20 až 25 cm a váží necelého půl kilogramu. Příčinou malé porodní váhy je zimní klid medvědice, během nějž probíhá veškerý proces látkové výměny v jejím těle zpomaleně. Ta nevylučuje ani výkaly, ani moč. Jestliže by mláďata v mateřském lůně rychle rostla, poškodily by chybějící detoxikační a vylučovací procesy organismus matky. Jsou-li však mláďata velmi malá, pak zatěžují tělo medvědice podstatně méně.

Po porodu musejí malí medvídci přibrat rychle na váze. Medvědí mléko je proto ohromně vydatné. S obsahem tuku až 50 % a malým množstvím cukru dodává více jak třikrát tolik energie než mléko kravské. Energeticky bohaté mléko medvědic nezajišťuje pouze rychlý růst, napomáhá také medvědím mláďatům udržovat potřebnou tělesnou teplotu. Když mladí medvídci po dvou až třech měsících opustí poprvé doupě, váží už několik kilogramů. Matka do té doby

nepřijímá žádnou potravu, nýbrž tráví své tukové zásoby. Během zimy může medvědice »spotřebovat« až 15 cm silnou vrstvu zásobního tuku. Mláďata s matkou zůstávají do třetího roku života. Pohlavní dospělost nastává koncem 3. roku nebo ve 4. roce života. V přírodě se medvěd hnědý dožívá kolem 25 až 30 let, v zajetí to může být vzácně i 50 let.

V chladnějších oblastech dodržuje medvěd hnědý v zimě delší období klidu, při kterém zužitkuje silnou vrstvu zásobního tuku. Není to však pravá hibernace (zimní spánek), jak ji známe u ježků, netopýrů nebo syslů. Tělesná teplota se sníží o 4-5 °C a také srdeční i dechová frekvence klesají jen nepatrně. Délka zimního spánku je 75–120 dní, zpravidla od poloviny listopadu do poloviny března, medvěd se však může probudit i dříve, například v době zimních oblev, a poté znovu ulehnout. Podněty z okolí, hlavně zvukové, je schopen přijímat a mohou ho ze spánku také lehce probudit.

Poslední medvěd v Čechách

14. listopadu 2014 tomu bude přesně 158 let, kdy byl na Šumavě zastřelen poslední medvěd na území Čech. Jinde v Čechách byl však medvěd vyhuben mnohem dříve, většinou už v průběhu 17. a 18. století. Naopak na Moravě, kam medvědi měli možnost přicházet ze Slovenska, se udrželi déle. Poslední tam padl až koncem 19. století, konkrétně roku 1893 v panství Hukvaldy. Do Beskyd se medvědi vrátili díky expanzi slovenské populace v 70. letech 20. století, ojedinělé potulky byly však nepravidelně zaznamenány již dříve. Nyní se v Beskydech, jakožto jediné oblasti ČR s pravidelným výskytem, trvale vyskytuje 2–5 jedinců, kteří zde i přezimují. Sousední Slovensko se škálou vhodných biotopů a provázaností s jádrem karpatské populace obývá oficiálně asi 700 medvědů hnědých (může jich ale být více).

Další druhy medvědů v Zoo Ohrada – minulost a budoucnost

■ Medvěd ušatý

V průběhu 70. let 20. století chovala Zoo Ohrada několik let také jednoho jedince medvěda ušatého ze střední a východní Asie. Brzy po příchodu Gelu a Marici (pravděpodobně v roce 1977 nebo 78) byl předán do varšavské zoo, aby jeho místo mohli zaujmout tito karpatští Brtníci.

■ Medvěd plavý

V současné době má zoo pro medvědy vybudovaný nový velký výběh. Dick a Ben se ale do něj stěhovat nebudou, vzhledem k jejich na medvědy vysokému věku je necháme v klidu v jejich známém prostředí a pro expozici se snažíme získat medvědy plavé – ohrožený a menší poddruh hnědých medvědů ze Střední Asie. Máme rozjednáno více možností s několika zoologickými zahradami. Věříme, že se to v letošním roce podaří. Přírodně zařízený výběh alespoň mezitím pěkně zaroste, aby se medvědi dobře cítili.

1. května 2014 oslaví Zoo Ohrada Hluboká nad Vltavou své 75. výročí od otevření veřejnosti.

Je pátou nejstarší zoologickou zahradou v České republice.

I když neplánujeme žádnou velkou oslavu (1. května pořádáme pravidelně akci pro veřejnost »May Day«, která je toho připomínkou), rádi bychom k této příležitosti shromáždili co největší množství historických materiálů, které nám zejména z období od roku 1939 do roku 1970 chybí. Proto se s Vaší pomocí obrácíme na veřejnost a prosíme pamětníky (ať už třeba návštěvníky nebo bývalé zaměstnance), kteří budou ochotní poskytnout nám jakékoliv doklady související se zoo z tohoto období (například fotografie nebo pohlednice, případně osobní vyprávění, či zápisky). Budeme velice rádi za jejich zapůjčení.

Rozvoj technického vzdělávání

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné výchovy Hluboká nad Vltavou se zapojila do projektu rozvoje technického vzdělávání v Jihočeském kraji, který má zatraktivnit technické vzdělávání mezi žáky základních škol a přivést je ke studiu středních škol technického zaměření, o jejichž absolventy je na trhu práce zájem.

Aktivita projektu Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji CZ.1.07/1. 1. 00/44.0007, spočívají ve sdílení odborných učeben žáků střední odborné školy s žáky 4 základních škol – Zliv, Hluboká nad Vltavou, Oskara Nedbala a Máj 1. Během projektových dnů žáci ZŠ navštíví učebny, kde pro ně jsou připraveny zajímavé aktivity, např. elektrické instalace, montáž datového kabelu k PC, měření fyzikálních veličin aj. Během dne jsou provázeni žáky, kteří již na škole studují. Ti jim nejen při práci pomohou, ale mohou jim dát i cenné informace o studiu. Dále se žáci střední i základní školy zúčastní exkurzí do Technického muzea v Praze, Techmánie v Plzni nebo vodní elektrárny na Lipně.

Od roku 2014 bude SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou nabízet bezplatně volnočasové aktivity pro své žáky i žáky všech čtyř základních škol. Žáci na ně budou v rámci projektu svázeni do odborných učeben střední školy a kroužky povedou lektori ze SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou.

IV. ročník kostelecké dokropné

Letošní ročník Kostecké dokropné místní hasiči přesunuli až na konec prázdnin, a tak v sobotu 31. srpna 2013 to v Kostelci opravdu žilo. Soutěž tak, jak už je u nás v Kostelci tradicí, zahájily svými ukázkami malé a velké děti. Mladší kategorii zastupovala družstva MH Dobřejovice – Kostelec a z Purkarce. Za starší žáky soutěžily děti Kostelec – Dobřejovice a ze Žimutic. K těmto ukázkám v požárním útoku se připojila i z místního SDH tzv. »Stará garda«, která stejně jako každý rok měla ukázkou s PS 8. Místní ženy v soutěži získaly zlaté medaile a stříbrné pak za nimi byly ženy ze SDH Žimutice. I naši muži obhájili prvenství, za nimi pak skončila družstva mužů ze SDH Purkarec, SDH Žimutice a SDH Hroznějovice. Novinkou letošního ročníku byla ukáзка vyřezávání pilou z kusu dřeva. Svou šikovnost a tvořivost zde předvedl pan Ambrož, kterému touto cestou děkujeme, že naše pozvání na tuto soutěž přijal. Letošní čtvrtý ročník naší kostelecké dokropné se konal pod záštitou senátora a starosty města Hluboká nad Vltavou Ing. Tomáše Jirsy, kterému stejně jako ostatním sponzorům, lihovaru Poněšice, který oblékl naše družstva žen do slušivých tepláček, panu Fišerovi a Hospůdce na návsi, patří velký DÍK. V neposlední řadě bych rád poděkoval i všem lidem z našeho sboru, kteří se zasloužili o zdar této akce. Už nyní se těšíme na další, v pořadí již pátý ročník Kostecké dokropné. Můžeme prozradit, že pro děti připravujeme pěnovou show a večer pro dospělé rockovou zábavu.

Za SDH Kostelec Petr Klomfar

Foto: Kosteckí hasiči

Seznam představitelů českého státu

Seznam představitelů českého státu přináší přehled hlav státních útvarů, které se v minulosti nacházely na území dnešního Česka. Uvedena jsou česká knížata, korunovaní i nekorunovaní králové (vládci Českého království, později České koruny), protikrálové, dále prezidenti Československé republiky (včetně Protektorátu) a České republiky.

Do tohoto seznamu jsou zahrnuti i tradičně uvádění vládci Velkomoravské říše, prvního slovanského státního útvaru na českém území, a Sámovy říše, kmenového svazu Slovanů zahrnujícího i dnešní území České republiky. Panovníci z dob stěhování národů a starších zde zahrnuti nejsou.

Sámova říše

Sámo *??? † 659? Vláda 623?–659? Franský kupec, vládce slovanského kmenového svazu, tzv. Sámovy říše.

Velkomoravští panovníci (833–907):

Mojmírovci

- Mojmír I.** * 795? † 846? Vládl: 830?–846. První historicky známý moravský vládce, zakladatel dynastie Mojmírovců.
- Rostislav** *??? † 870 vládl 846–870. Synovec Mojmíra I. V roce 846, pravděpodobně po Mojmírově smrti, byl na velkomoravský stolec dosazen Ludvíkem Němcem, panovníkem východofranské říše.
- Svatopluk I.** * okolo 830 † 894 vládl 870–894. Synovec Rostislava. Třetí a nejvýznamnější panovník Velkomoravské říše (ve středověku označován za krále).
- Mojmír II.** *??? † 907? Vládl 894–907? Syn Svatopluka I. Po roce 907 o Mojmírovi II. historické prameny mlčí, předpokládá se tedy, že zemřel právě toho roku.

Česká knížata (872–1061): Přemyslovci, krátce též Mojmírovci a Piastovci

- Bořivoj I.** * 852/855 † 888/889? Vládl 872?–883? Zakladatel dynastie Přemyslovců, podle Kosmase syn bájného Hostivíta, jeho původ nelze spolehlivě prokázat. První historicky doložený Přemyslovec.
- Stojmír** *??? † po 885. Vládl 883?–885? Původ neznámý. Podle Kristiánovy legendy svrhl knížete Bořivoje, jenž uprchl na Moravu.
- Bořivoj I.** * 852/855 † 888/889? Vládl 885?–889? Podruhé na trůně.
- Svatopluk I.** * okolo 830 † 894. Vládl 890–894. Mojmírovec. Po smrti svého chráněnce Bořivoje I. na krátkou dobu opět převzal vládu (nárok na české území byl potvrzen Arnulfem Korutanským v roce 890).
- Spytihněv I.** * 875 † 915. Vládl 894–915. Syn Bořivoje. Vlády se ujal poté, co se Čechy po smrti Svatopluka I. vymanily z vlivu Velké Moravy a přiklonily se k Bavorsku.
- Vratislav I.** * okolo 888 † 13. únor 921. Vládl 915–921. Syn Bořivoje I., bratr Spytihněva I.
- svatý Václav** * okolo 907 † 28. září 935 Stará Boleslav. Vládl 921–935. Syn Vratislava I., patron přemyslovské dynastie a české země, v některých seznamech bývá uveden jako kníže Václav I. Ve starší literatuře se často udává jako rok jeho smrti 929, většina soudobých vědců se ale již kloní k roku 935.
- Boleslav I.** * okolo 915 † 972. Vládl 935–972. Syn Vratislava I., bratr svatého Václava. Boleslav I. je někdy považován za zakladatele české státnosti: ražba mince, hradská soustava, územní expanze – severní část Moravy, Horní Slezsko, Krakovsko a Červené hradky (Halič) – a centralizace.
- Boleslav II.** * okolo 935 † 7. únor 999. Vládl 972–999. Syn Boleslava I. Ještě rozšířil území zděděná po svém otci, ale ke sklonku vlády nedokázal zabránit jejich ztrátě ve prospěch Polska. Vyvraždění Slavníkovci, čímž dokončeno sjednocení Čech. Po jeho smrti přichází státní úpadek a boj o trůn mezi jeho třemi syny.
- Boleslav III.** *??? † 1037. Vládl 999–1002. Syn Boleslava II. O trůn přišel povstáním předáků a družiníků.

10. Vladivoj. *??? † 1003. Vládl 1002–1003. Snad Piastovec, možná syn polského knížete Měška I. a Přemyslovny Doubravky. Na knížecí stolec dosazen polským knížetem Boleslavem Chrabrým.

11. Jaromír. *??? † 4. listopad 1035. Vládl v roce 1003. Syn Boleslava II. Po smrti Vladivoje byl díky vojenské pomoci Jindřicha II. krátce dosazen na český knížecí stolec.

9. Boleslav III. *??? † 1037. Vládl v roce 1003. Podruhé na trůně, roku 1003 Boleslavem Chrabrým znovu dosazen. Nařídil vraždění Vršovců; to vyvolalo povstání. Boleslav Chrabrý povolal svého chráněnce do Polska, oslepil jej a uvěznil.

12. Boleslav Chrabrý. * 966/967 † 17. června 1025. Vládl 1003–1004. Piastovec, polský kníže. Syn polského knížete Měška I. a Přemyslovny Doubravky, dcery Boleslava I. Na jaře 1003 vpadl do Čech, které ovládal do podzimu 1004.

11. Jaromír *??? † 4. listopad 1035. Vládl 1004–1012. Podruhé na trůně. Na podzim 1004 s podporou Jindřicha II. byli z Čech vypuzeni Poláci.

13. Oldřich *??? † 9. listopadu 1034. Vládl 1012–1033. Nejmladší syn Boleslava II. Na jaře 1012 se zmocnil vlády v Čechách, Jaromír uprchl. V letech 1019/1029 (datace je nejistá) postupně dobyl na Polácích Moravu, která od té doby byla trvalou součástí českého státu.

11. Jaromír. *??? † 4. listopad 1035. Vládl 1033–1034. Potřetí na trůně. Když byl Oldřich roku 1033 obviněn císařem Konrádem II. z úkladů proti své osobě a sesazen, ustavilo říšské vojsko na podzim 1033 znovu Jaromíra českým knížetem.

13. Oldřich. *??? † 9. listopadu 1034. Vládl v roce 1034. Podruhé na trůně. Na jaře 1034 Konrád II. Oldřicha propustil a vrátil mu vládu v knížectví. Jaromíra dal jeho bratr zajmout a oslepit.

14. Břetislav I. * 1002/1005 † 10. leden 1055 Chrudim. Vládl 1034–1055. Syn knížete Oldřicha. Roku 1054 vyřešil otázku nástupnictví prosazením seniorátu – knížetem měl být nejstarší mužský člen přemyslovské dynastie.

15. Spytihněv II. * 1031 † 28. ledna 1061. Vládl 1055–1061. Syn knížete Břetislava. Své bratry zbavil držav a podřídil tak Moravu své přímé vládě. Český kníže a následně král (1061–1092):

Přemyslovci

16. Vratislav II. *??? † 14. leden 1092. Vládl 1061–1092. Syn Břetislava I. Od roku 1085 byl prvním českým králem, přičemž mu nedědičný titul propůjčil císař Jindřich IV. Byl také titulárním polským králem v letech 1085–1092.

Česká knížata (1092–1140): Přemyslovci

- Konrád I. Brněnský.** * okolo 1035 † 6. září 1092, Praha. Vládl 1092. Syn Břetislava I. Na knížecí stolec usedl 20. ledna 1092. Stihl se pouze pokusit opět spojit pražské a olomoucké biskupství.
- Břetislav II.** * okolo 1060 † 22. prosinec 1100, Zbečno. Vládl 1092–1100. Syn Vratislava II. Roku 1099 Břetislav II. vojensky obsadil Moravu a svěřil ji do správy svého bratra Bořivoje II., kterého rovněž určil jako svého nástupce.
- Bořivoj II.** * okolo 1064 † 2. únor 1124. Vládl 1100–1107. Syn Vratislava II. Jeho nástup na trůn znamenal porušení zásad stařešinského řádu a počátek dlouhotrvajících rozbrojů mezi Přemyslovci.
- Svatopluk Olomoucký.** *??? † 21. září 1109. 1107–1109. Syn Oty Olomouckého. V roce 1107 poslal k Bořivoji II. vyslance, který pomluvil u knížete jeho spojence, Bořivoj ztratil oporu své moci a byl nucen uprchnout do Německa. Svatopluk se tak stal knížetem.
- Vladislav I.** * 1070. † 12. duben 1125. 1109–1117. Syn Vratislava II. Jeho moc byla ohrožena ze strany příbuzných, císař Jindřich V. ho ovšem coby knížete potvrdil a Vladislav se tvrdě vypořádal se svými odpůrci.
- Bořivoj II.** * okolo 1064 † 2. únor 1124. 1117–1120. Podruhé na trůně. Roku 1117 postoupil Vladislav I. svému bratru Bořivojovi II. vládu, ale již za tři roky se z nejasných příčin opět vystřídal.
- Vladislav I.** * 1070 † 12. duben 1125. 1120–1125. Podruhé na trůně.
- Soběslav I.** * okolo 1090? † 14. únor 1140, Hostinné. 1125–1140. Syn Vratislava II. Vládu si nárokoval i Ota II. Olomoucký a získal si podporu

německého krále Lothara III. Říšská vojenská výprava skončila porážkou v bitvě u Chlumce v únoru 1126.

Český kníže a následně král (1140–1172): Přemyslovci

23. Vladislav II. * 1110 † 18. leden 1174. 1140–1172. Syn Vladislava I. a druhý český král. Zřejmě nedědičný královský titul mu propůjčil císař Fridrich I. Barbarossa v roce 1158.

Česká knížata (1172–1198): Přemyslovci

24. Bedřich. * ok. 1142 † 25. březen 1189. 1172–1173. Syn Vladislava II., který mu roku 1172 předal vládu podle principu primogenitury. Dosud ovšem platilo právo seniorátu. O knížecí hodnost se tak hlásili synové Soběslava I.

25. Soběslav II. * 1128 † 29. leden 1180. 1173–1178. Syn Soběslava I. Získal podporu císaře Barbarossy, který za knížete určil Soběslava bratra Oldřicha. Oldřich však neměl podporu české šlechty a brzy předal vládu Soběslavovi.

24. Bedřich. * 1142 † 25. březen 1189. 1178–1189. Syn Vladislava II. V létě 1178 ztratil Soběslav II. podporu Fridricha Barbarossy, čehož využil Bedřich, uplatil císaře a obdržel od něj Čechy v léno.

26. Konrád II. Ota. * 1135 † 9. září 1191 Neapol. 1189–1191. Syn Konráda II. Znojemského. Po smrti Bedřicha nastoupil na knížecí stolec, Čechy a Morava se tak spojily do jednoho státního celku, protože kníže rezignoval na titul markraběte moravského.

27. Václav. * 1137 † 1192. 1191–1192. Syn Soběslava I. Po smrti Konráda Oty se zmocnil Čech. Proti němu ale vystoupil biskup Jindřich Břetislav a vymohl u císaře Jindřicha VI., aby udělil Čechy v léno Přemyslu Otakarovi I. V některých seznamech je uváděn jako Václav II.

28. Přemysl Otakar I. * okolo 1155 † 15. prosinec 1230, Praha. 1192–1193. Syn Vladislava II. Knížetem se s podporou biskupa Jindřicha Břetislava a císaře Jindřicha VI. stal roku 1192. O rok později ho šlechta na trůně vystřídala Jindřichem Břetislavem.

29. Jindřich Břetislav. *??? † 15. červen 1197, Cheb. 1193–1197. Roku 1193 mu císař propůjčil hodnost českého knížete. Přemysl I. proti němu táhl s vojskem, v rozhodující chvíli se však od něho odvrátila šlechta.

30. Vladislav Jindřich. * okolo 1160 † 12. srpen 1222, Znojmo. 1197. Syn Vladislava II. Titul si nárokoval i jeho starší bratr Přemysl I. Aby zabránil vzestupu politické nestability, vzdal se titulu a dědičných nároků ve prospěch svého bratra.

Čeští králové (1198–1918)

Přemyslovci (1198–1306)

28. Přemysl Otakar I. * okolo 1155 † 15. prosinec 1230, Praha. 1198–1230. Podruhé na trůně, korunován 1203. Přemysl si postupně nechal potvrdit královskou hodnost od obou římských králů i od papeže. Dědičný titul zaručila Zlatá bula sicilská (1212).

31. Václav I. * okolo 1205 † 23. září 1253. Vládl 1230–1253. Syn Přemysla I., čtvrtý český král. Korunován byl už v roce 1228. Přispěl k odražení mongolského vpádu do Evropy a společně se synem Přemyslem získal Rakousko.

32. Přemysl Otakar II. * kolem 1233 † 26. srpen 1278, Suché Krutý. 1253–1278. Syn Václava I., pátý český král (korunován 1261). Také vévoda rakouský, štyrský, korutanský a kraňský, podcenil ale vývoj v římskoněmecké říši a politiku papežské kurie.

33. Václav II. * 27. září 1271 Praha † 21. červen 1305, Praha. 1278–1305. Syn Přemysla II., šestý český král (korunován 1297). Také polský král (korunován roku 1300). Pro syna získal i uherský trůn.

34. Václav III. * 6. říjen 1289, Praha † 4. srpen 1306, Olomouc. 1305–1306. Syn Václava II., sedmý český král. V letech 1301–1304 byl uherským králem jako Ladislav V. Po smrti otce se snažil udržet unii s Polskem, byl ale zavražděn. Skončilo tak více než 400 let vlády Přemyslovců v Čechách.

Nedynastičti

35. Jindřich Korutanský, kolem 1265 † 2. květen 1335. Vládl 1306. Menhardovec. Manžel Anny Přemyslovny. Měsíc po jeho volbě za krále se objevila vojska Rudolfa, syna římského krále Albrechta I., a Jindřich s Annou uprchli.

36. Rudolf I. Habsburský, * 1281 † 4. červenec 1307 Horažďovice. 1306–1307. Syn Albrechta I. Dokázal si získat podporu části panstva sliby (i úplatky), ale zemřel při obléhání hradu Bavora III. ze Strakonice.

35. Jindřich Korutanský. * kolem 1265 † 2. květen 1335. 1307–1310. Podruhé na trůně. Jindřich nebyl schopný panovník a část panstva požádala o pomoc římského krále Jindřicha VII. – jeho syn Jan se měl oženit s princeznou Eliškou Přemyslovnou.

Lucemburkové (1310–1437)

37. Jan Lucemburský * 10. srpen 1296 † 26. srpen 1346 Crecy. 1310–1346. Syn Jindřicha VII. V Janovi se protlnuly tři nástupnické principy: Uznala ho česká šlechta. Císař mu udělil Čechy v léno. Oženil se s Eliškou Přemyslovnou.

38. Karel IV. (Karel I.) * 14. květen 1316 Praha, † 28. listopad 1378, Praha. 1346–1378. Syn Jana Lucemburského. Také římský císař. S jeho jménem je spojen největší politický i kulturní rozkvět českých zemí.

39. Václav IV. * 26. únor 1361, Norimberk † 16. srpen 1419, Nový hrad u Kunratic. 1378–1419. Syn Karla IV. Také římský král. Českým králem byl korunován už ve dvou letech. Syna neměl, a tak byl jeho dědicem jeho bratr Zikmund.

40. Zikmund * 14. únor 1368 † 9. prosinec 1437, Znojmo. 1419–1437. Syn Karla IV. Také římský císař a uherský král. Roku 1421 ho český zemský sněm jako krále odmítl; plně respektovaným králem byl až poslední dva roky života.

Habsburkové a období interregna

41. Albrecht II. Habsburský, * 10. srpen 1397 † 28. říjen 1439. 1437–1439. Zikmundův zeť a dědic. Také římský a uherský král. Svých dědičných práv se domáhal obtížně, české koruny dosáhl i přes odpor husitů.

interregnum 1440–1453 – Po Albrechtově smrti byla koruna nabídnuta Albrechtu III. Bavorskému, který ji odmítl. Vznikly šlechtické spolky – sněmíky, landfrídy. Spolupráci landfrídů zajišťovaly zemské sněmy.

42. Ladislav Pohrobek, * 12. únor 1440 † 23. listopad 1457, Praha. 1453–1457. Syn Albrechta II., narozen až po jeho smrti. Také uherský král. V Čechách sídlil v letech 1453–1454 a potom už jen 2 měsíce před svou smrtí.

Nedynastičtí

43. Jiří z Poděbrad, * 6. květen 1420 Poděbrady † 22. březen 1471, Praha. 1458–1471. Zemský správce z doby Ladislava Pohrobka, po jehož smrti se stal králem. Ačkoliv měl potomky, korunu odkázal Jagelloncům.

44. Matyáš Korvín, * 23. únor 1443 † 6. duben 1490. 1469–1490. Protikrál. Vládce Uher vojensky usiloval i o český trůn; v průběhu konfrontace se nechal opoziční českou šlechtou zvolit za krále, ačkoliv Jiřímu jen krátce předtím slíbil přátelství.

Jagellonci (1471–1526)

45. Vladislav Jagellonský (Vladislav II.) * 1. březen 1456, Krakov † 13. březen 1516, Buda. 1471–1516. Syn Kazimíra IV. Zvolen českým králem byl podle přání Jiřího z Poděbrad, musel ale až do r. 1478 bojovat s Matyášem Korvínem – vládu v zemích Koruny si nakonec rozdělili. Od roku 1490 také král uherský.

46. Ludvík Jagellonský, * 1. červenec 1506 † 29. srpen 1526, Moháč. 1516–1526. Syn Vladislava Jagellonského. Otec ho nechal korunovat již roku 1508 za uherského krále a o rok později za krále českého. Zemřel v bitvě u Moháče, čímž vymřela česko-uherská větev rodu.

Habsburkové (1526–1780)

47. Ferdinand I. * 10. březen 1503 † 25. červenec 1564. 1526–1564. Vnuk císaře Maxmiliána I., manžel Anny Jagellonské. Také římskoněmecký císař a uherský král.

48. Maxmilián II. (Maxmilián I.) * 31. července 1527 † 12. října 1576. 1564–1576. Syn Ferdinanda I. Také římskoněmecký císař a k tomu ještě uherský král.

49. Rudolf II. * 18. července 1552 † 20. ledna 1612. Praha. 1576–1611. Syn Maxmiliána II. Také římskoněmecký císař a uherský král. Jako jediný Habsburk si zvolil za sídelní město Prahu.

50. Matyáš II. * 24. únor 1557 † 20. březen 1619. 1611–1619. Syn Maxmiliána II. Také římskoněmecký císař a uherský král. Ještě za života bratra Rudolfa začal přebírat jeho moc.

51. Ferdinand II. * 9. července 1578 † 15. února 1637. 1619–1637, resp. 1619 a 1621–1637. Matyášův bratranec. Jeho bratranec neměl potomky, a tak byl Ferdinand ještě za jeho života v roce 1617 korunován českým králem. Potlačil české stavovské povstání.

52. Fridrich Falcký. * 26. srpna 1596 † 29. listopadu 1632, 1619–1621, Wittelsbach. Falcký kurfiřt, který projevoval sympatie k českým protestantským stavům. Zvolen králem byl ale až v době, kdy bylo stavovské povstání v defenzivě.

53. Ferdinand III. * 13. července 1608 † 2. dubna 1657. 1637–1657. Syn Ferdinanda II. Také císař římský a král uherský. Pokračoval v českých zemích v rekatolizaci a posilování absolutistické moci, ovšem už mírnějšími prostředky.

54. Leopold I. * 9. červenec 1640. † 5. květen 1705, 1657–1705. Syn Ferdinanda III. Také římskoněmecký císař a uherský král.

55. Josef I. * 26. červenec 1678 † 17. duben 1711. 1705–1711. Syn Leopolda I. Již v dětských letech byl korunován uherským (v roce 1687) a římskoněmeckým králem (r. 1690). Českým králem Josef ovšem korunován nebyl.

56. Karel VI. (Karel II.) * 1. října 1685 † 20. října 1740. 1711–1740. Syn Leopolda I. Také římský císař a uherský král. Snažil se pragmatickou sankcí zajistit dědictví nejstarší dceři Marii Terezii.

57. Marie Terezie. * 13. května 1717 † 29. listopadu 1780. 1740–1780. Dcera Karla VI. Jediná vládnoucí česká královna. Také královna uherská. O dědictví musela bojovat s Karlem VII. (kurfiřtem bavorským), roku 1743 se nechala korunovat českou královnou.

58. Karel Albrecht Bavorský * 6. srpen 1697 † 20. leden 1745. 1741–1743. Protikrál, římský císař. Po smrti Karla VI. neuznal Pragmatickou sankci, 9. prosince 1741 se nechal provolat českými stavy králem jako Karel III.

Habsbursko-lotrinská dynastie (1780–1918)

59. Josef II. * 13. březen 1741 † 20. únor 1790. 1780–1790. Syn Marie Terezie. Také římský císař a uherský král, reformátor.

60. Leopold II. * 5. květen 1747 † 1. březen 1792. 1790–1792. Syn Marie Terezie. Také římský císař a uherský král. Na rozdíl od bratra se nechal českým králem korunovat.

61. František I. Rakouský. * 12. únor 1768 † 2. březen 1835. 1792–1835. Syn Leopolda II. Také uherský král, římský císař (do 1806), poté rakouský císař (od 1804).

62. Ferdinand I. Dobrotivý (Ferdinand V.) * 19. duben 1793 † 29. červen 1875, Praha 1835–1848. Syn Františka I. Také rakouský císař a uherský král. V roce 1848 byl odstaven od českého trůnu a abdikoval ve prospěch synovce Františka Josefa I. Poslední korunovaný český král.

63. František Josef I. * 18. srpen 1830 † 21. listopad 1916. 1848–1916. Synovec Ferdinanda V. Také rakouský císař a uherský král. Českým zemím vládl více jak 60 let, králem českým se ale korunovat nedal (ztroskotaly i myšlenky na trialistickou monarchii).

64. Karel I. (Karel III.) * 17. srpen 1887 † 1. duben 1922. 1916–1918. Rakousko-uherský císař jako Karel I., král český Karel III. (králem českým se korunovat nedal), král uherský jako Karel IV. Rakousko-Uhersko se mu už zachránit nepodařilo, ačkoliv nabídl federaci.

Prezidenti Československa (1918–1948)

65. Tomáš Garrigue Masaryk, 7. březen 1850, Hodonín. 14. září 1937, Lány. 1918–1935. První prezident Československa, o jehož vznik se zasloužil, do funkce byl zvolen celkem čtyřikrát.

66. Edvard Beneš, * 28. květen 1884, Kožlany † 3. září 1948, Sezimovo Ústí. 1935–1948, resp. 1935–8 a 1945–8 (1939–45 v exilu). Po Mnichovské dohodě abdikoval, v době války vedl exilovou vládu. Prezident Československa; poté státní prezident Protektorátu Čechy a Morava (1938–1945)

67. Emil Hácha, * 12. červenec 1872, Trhové Sviny † 27. červen 1945, Praha. 1938–1945. Prezidentem druhé republiky (1938–1939) a státní prezident Protektorátu Čechy a Morava (1939–1945).

Prezidenti Československa (1948–1992)

68. Klement Gottwald, * 23. listopad 1896, Dědice u Vyškova † 14. březen 1953, Praha. 1948–1953. Poválečný premiér, po komunistickém převratu v únoru 1948 se stal prezidentem.

69. Antonín Zápotocký, * 19. prosinec 1884, Zákolany † 13. listopad 1957, Praha. 1953–1957. Druhý komunistický prezident. Rezignoval na počáteční reformní snahy.

70. Antonín Novotný * 10. prosinec 1904, Praha–Letňany † 28. leden 1975, Praha. 1957–1968. V době jeho vlády došlo k jakémusi uvolnění a k částečné rehabilitaci některých nespravedlivě odsouzených v 50. letech.

71. Ludvík Svoboda, * 25. listopad 1895, Hroznatín † 20. září 1979, Praha. 1968–1975. Zvolen v březnu 1968. Po srpnové invazi odmítl kolaborantskou vládu, poté byl ale jedním z hlavních normalizátorů.

72. Gustáv Husák * 10. leden 1913, Důbravka † 18. listopad 1991, Bratislava. 1975–1989. Na moskevských jednáních v srpnu roku 1968 Husák „změnil kurs“. V roce 1969 se dostal do čela KSČ.

73. Václav Havel * 5. říjen 1936, Praha † 18. prosinec 2011, Hrádeček. 1989–1992 Disident, mluvčí Charty 77 a jedna z vůdčích osobností Sametové revoluce.

Prezidenti České republiky (od 1993)

73. Václav Havel, * 5. říjen 1936, Praha † 18. prosinec 2011 Hrádeček. 1993–2003. Poslední československý prezident a první český prezident.

74. Václav Klaus * 19. červen 1941, Praha. 2003–2013 Federální ministr financí, premiér a předseda Poslanecké sněmovny z 90. let.

75. Miloš Zeman * 28. září 1944, Kolín. 2013 Premiér a předseda Poslanecké sněmovny z 90. let, historicky první přímo zvolený prezident.

zdroj: wikipedia

Golfové hřiště v roce 2014

... a stručné zhodnocení výsledků roku 2013

KLUBOVÁ ČINNOST

Golfový klub Hluboká nad Vltavou má k 01. 01. 2014 867 členů z toho 642 mužů a 225 žen. Juniorů je z celkového počtu 44. V roce 2013 přibýlo celkem 115 členů.

USPOŘÁDANÉ TURNAJE

V uplynulé sezóně bylo uspořádáno 97 turnajů, kterých se zúčastnilo celkem 2 494 hráčů.

PLÁNOVANÉ TURNAJE NA ROK 2014

Na sezónu 2014 je předběžně připraveno opět cca 100 turnajů, a to nejen komerčních, ale i klubových. V sezóně 2014 se budou moci členové GKHNV opět účastnit meziklubových utkání a dalších sportovních akcí.

Zahajovací turnaj GKHNV je naplánován na termín 19. 4. 2014.

Vzhledem k velkému zájmu o tento turnaj, který zpravidla převyšuje jeho kapacitu, je nutné se přihlásit včas.

MISTROVSTVÍ KLUBU ve hře na rány je naplánované opět na konec září, stejně jako Mistrovství klubu ve hře na jamky na konec sezóny.

Mistry klubu v sezóně 2013 se stali: Jiří Lála a Dominika Šiplová.

Tímto jim ještě jednou gratulujeme.

Mezinárodní mistrovství handicapovaných golfistů

Díky několikaleté spolupráci CZGDA a intenzivním přípravám se náš klub stal hlavním partnerem asociace handicapovaných golfistů, jejímž prezidentem je náš člen a několikanásobný Mistr Evropy pan Miroslav Lidinský.

Po společné dohodě proběhne na našem hřišti v termínu 4.–5. 10. 2014 Mistrovství republiky handicapovaných golfistů.

Zároveň bude také v průběhu sezóny pořádáno několik dnů otevřených dveří, zaměřených zejména na naše spoluobčany s fyzickým handicapem ať už vrozeným nebo způsobeným úrazou a bude jim tak umožněna případná realizace v golfovém sportu.

Turnaje u příležitosti filmového festivalu „Voda, moře, oceány“

Již několik let se v podzimních měsících (září) pořádá na Hluboké úspěšný filmový festival „Voda, moře, oceány“, jehož součástí je vždy pestrý program, přibližující nám krásný podmořský svět, cestování, gastronomii a mnoho dalšího v překrásné a exotické Asii. Stejně tak tomu bude i v sezóně 2014, kdy zároveň součástí tohoto festivalu budou pořádány golfové turnaje spojené s cenami vztahujícími se k tomuto festivalu a cestování po Indonésii, zejména základnou na Bali „Relax Bali“ pana Jindřicha Soukala (pořadatele festivalu a majitele resortu na Bali).

VEČERNÍ + NOČNÍ TURNAJ

Již tradiční noční a večerní turnaj je opět naplánován na začátek letního období. Doufáme, že se díky dostatečné účasti tyto turnaje opět uskuteční.

Podrobné informace o turnajích v roce 2014 budou uveřejněny v turnajovém kalendáři na serveru ČGF (společně s propozicemi o jednotlivých turnajích na www.cgf.cz), dále pak na internetových stránkách GKHNV (www.golfhluboka.cz) a nově i na FCB. Budou rovněž k dispozici na recepci klubu, kde bude možno svou účast na turnaji nahlásit.

NAROZENINOVÉ TURNAJE

Obnovenou „novinkou“ pro členy klubu budou také tzv. „narozeninové turnaje“, to znamená, že každému členovi klubu bude zdarma uspořádán na přání při příležitosti jeho narozenin turnaj pro jeho hosty, včetně organizace turnaje, vyhlášení výsledků, spočítání HCP. K dispozici budou zdarma také klubové prostory v Knížecím dvoře a na Podskalské louce. Hostům oslavence, kteří nebudou členy GKHNV, bude poskytnuta sleva 50% na green fee. Tento turnaj si oslavenec může naplánovat vždy v rozmezí 14 dnů (týden před nebo po narozeninách). Samozřejmě může být také zprostředkováno občerstvení, ceny, atd.

Turnaj však nesmí být komerční, popřípadě firemní akcí a musí se jednat pouze o osobní oslavu.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ PRO ZAČÁTEČNÍKY

Pro rozvoj nové golfové základny budeme pořádat opět golfové dny otevřených dveří.

Budete tak mít možnost pozvat své přátele, kteří o hře golfu zatím pouze uvažují, aby zdarma pochytily základy golfu a objevili krásy tohoto sportu a následně tak rozšířili řady golfové základny v ČR, zejména pak GKHNV.

JUNIORSKÝ GOLF – PRAVIDELNÉ TRÉNINKY

Tak jako v loňském roce, budou v letošní sezóně probíhat tréninky pro naše malé juniory. Tréninky se budou pořádat 4 x týdně po 90 minutách pro dvě skupiny (začátečníci/pokročilí).

Tréninky budou probíhat po celou sezónu i v období letních prázdnin.

Cena za osobu bude 3 900 Kč / sezóna.

JUNIORSKÉ CAMPY

V návaznosti na juniorský golf budeme opět pořádat, stejně jako v loňské sezóně, víkendové golfové campy. Mladí účastníci budou mít možnost absolvovat nejen intenzivní golfovou výuku, ale i doplňkové sporty, dětské hry, stezku odvahy apod. Ubytování by tak jako v loňském roce a pro velký úspěch mělo být opět ve stanech u klubovny, která skýtá veškeré zázemí a kde se budou také stravovat. O Vaše ratolesti se budou pečlivě starat naši pracovníci pro mládež pod vedením Jiřího Filipa.

JUNIORSKÉ TURNAJE

Nedílnou součástí rozvoje juniorského golfu a práce s mládeží budou opět pravidelné juniorské turnaje, které se budou pořádat vždy v neděli 1 x měsíčně – viz turnajový kalendář. Junioři budou rozděleni do kategorií podle výkonnosti a věku. Vyvrcholením této juniorské tour bude říjnový finálový turnaj, kde budou všichni pravidelní účastníci odměněni.

UMÍSTĚNÍ V TOP 10

Velice potěšující událostí bylo umístění našeho resortu mezi deseti nejlepšími v České republice. Přesněji řečeno se GKHNV umístil těsně za GC Mariánské Lázně, GC Ostravice a GC Albatross. Všem, kteří nás podpořili v hlasovací anketě, tímto děkujeme za podporu.

VELKÁ CENA CESTOVNÍHO RUCHU - 1. MÍSTO

Dalším nemalým úspěchem se stalo vítězství Velké ceny cestovního ruchu v kategorii „Nejlepší golfový balíček“, kdy se Golf & Spa Resort Hluboká umístil na 1. místě s balíčkem Relax & Golf. Tento balíček zahrnuje nocleh se snídaní v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká nad Vltavou, Green Fee na 18 jamkovém mistrovském hřišti na Hluboké a žeton na driving range. Součástí tohoto balíčku je také neomezený vstup do wellness centra a 15% sleva na balneo procedury v RRC Hluboká.

TRENÉŘI

V sezóně 2014 budou opět po celý týden k dispozici našim členům trenéři pánové Jiří Filip, Jakub Heindl, Roman Khaur, Štěpán Daněk a Pavel Ambrož

(PGA). Další trenéři pánové Ladislav Ťupa - PGA, PRO a David Šipla PGA, PRO Vám rádi poskytnou trénink po osobní nebo telefonické dohodě. Kontakty najdete na [www](http://www.gkhmv.cz) nebo Vám zajistíme tréninky na naší recepci GKHN. V.

FUNKCE ROZHODČÍCH

I v sezóně 2014 budou rozhodovat při sportovních soutěžích: Ing. Vladan Daněk, Bc. Antonín Loužek, Ladislav Ťupa jr., Rudolf Krottil.

MARŠÁLOVÉ NA HŘIŠTI

Od dubna 2014 budou opět na hřišti fungovat v pravidelných intervalech maršálové, kteří budou sledovat dodržování nejen etikety, ale i platební morálky hráčů ve složení: hlavní maršál pan Josef Pícha, dále pak pan Milan Štefl a Jiří Filip.

REVITALIZACE HŘIŠTĚ – 2014

Sázení stromů

Již od roku 2012 byla do hřiště intenzivně dosazována náhradní výsadba a okrasné keře. Všem, kteří se zapojili do projektu "Zasad si svůj strom", děkujeme a doufáme, že ještě mnoho z Vás se do projektu zapojí, neboť tento projekt pokračuje i v sezóně 2014. Celkem se díky Vám vysadilo 46 stromů.

Dovolte, abych poděkoval všem zúčastněným členům viz níže

Jan a Michaela Zimovi, Ing. Luděk Čermák, Jan a Gabriela Stopkovi, Josef a Markéta Duškovi, Karla a Václav Fialovi, Hotel Štekl, Ondřej a Josef Půrovi, Daniel a Ladislav Brýdovi, Ing. Jan Gerner, Olga Strnadová, Lucie a František Hrubcovi, Dr. Friedrich von Schwarzenberg, Michal Šebek, Milan Majer Moyo Holding, a. s., Hluboká Invest, a. s., Jaroslav Žahourek, Ing. František Honsa, František Honsa jr. Stecher, v. o. s., Petr Jirsa, Jan, Barbora a Martina Šimkovi, Bc. Antonín Loužek

Recepce – provoz:

Provoz klubovny - recepce na Podskalské louce bude zahájen prvním HCP turnajem dne 15. 03. 2014. Na recepci bude opět k dispozici kniha, do které

mohou členové a hosté zapisovat své připomínky a přání k provozu GKHN. V případě příznivého počasí a dobrého stavu hřiště bude provoz hřiště zahájen dříve a všichni členové budou včas informováni e-mailem.

Bc. Antonín Loužek

ZAČNĚTE S GOLFEM NA HLUBOKÉ... ...a nikdy neskončíte!

Pro všechny, kteří „chtěli golf vždycky zkusit“ je tu jedinečná šance!! Začněte s golfem na Hluboké za minimální cenu a bez závazků.

V jedinečném balíčku pro začátečníky získáte:

- Sadu golfových holí zcela ZDARMA jako dárek (v hodnotě 8.000,-)
- Roční hrací členství na veřejném 9ti jamkovém hřišti (v hodnotě 5.900,-)
- Kurz pro začátečníky pod vedením zkušeného golfového trenéra, který Vás naučí vše, co potřebujete v golfu znát

A to vše jen za 8.900,-

Akce platí pouze pro prvních 50 zájemců. Tak neváhejte a kontaktujte nás na emailu: recepce@golfhluboka.cz nebo tel. +420 776 826 376

Foto: Archiv města

Jihočeské dětství spisovatelky Anny Sedlmayerové

Přibližně před dvěma roky, dne 17. března 2012 uplynulo sto let od narození české spisovatelky Anny Sedlmayerové. Publikovat začala po skončení druhé světové války, kdy se přestěhovala z Prahy do Ústí nad Labem, manželova rodného města. Ve svých knihách se věnovala motivům z osidlování severočeského pohraničí a dělnické problematice (Dům na zeleném svahu, Překročený práh, Z prvních řad, Každé jaro pampelišky), od šedesátých let psala také detektivky (Děšť ustal k večeru, Pomozte mi, Terezo!, Tráva a vítr, Láskám hrozí smrt, Od večera do rána). Mezitím vzniklo několik knih pro děti a mládež (Kačenka, Márinka, O zajičkově Brežňáčkově a myšce Šišněrce). V roce 1991 se Anna Sedlmayerová, která za normalizace nesměla publikovat, a její knihy byly vyřazovány z knihoven, vrátila do jižních Čech, do Tourova u Bavorova. Zemřela 13. května 1995.

Vratme se však o sto let zpět, kdy se Anna ještě jmenovala Jungwirthová a její otec pracoval jako schwarzenberský hajný (lesník, polesný, revírník). Rod Jungwirthů byl spojen se Schwarzenbergy již od 18. století a pocházela z něj řada knížecích myslivců a lesníků. Nejproslulejším je Johann Jungwirth (1820–1886), který v roce 1856 zastřelil posledního medvěda na Šumavě. Ke známým patří také Adolf Jungwirth (narozen 1869), který byl za své prohršky zproštěn služby a stal se z něho tzv. facír, čili myslivecký tulák a dobrodruh. Pohyboval se od hájovny k hájovně, vždy někde chvíli pobyl, většinou k nemilosti tamních obyvatel, kteří ho vnímali jako příživníka. Za druhé světové války Adolf bydlel v chudobinci ve Velechvíně a hlásil se k německé národnosti. Poté byl se svým nemanželským synem odsunut do Německa a jeho manželka se v lese u Velechvína oběsila.

Nás bude ovšem zajímat Adolfův bratr Vojtěch Jungwirth, narozený 23. března 1879 na hájovně Struhý poblíž Knína na Vltavotýnsku. Byl to modrooký člověk, nekuřák a abstinents, s neodmyslitelnou mysliveckou rzavou brádkou, který nade všechno miloval les a » znal kdejakou kytku a ptáka, uměl napodobit divokého holuba, lesní káni, poštolku i tuhýka, četl básně a lidem by se byl rozdál, a přece se změnil ve vášnivého myslivce, kdykoliv nabíjel pušku a volal psy«. Měl rovněž rád vážnou hudbu, zejména skladby Johanna Strausse, Franze von Suppé a Enrica Toselliho.

Vojtěch vystudoval gymnázium ve Vídni a poté krátce působil na schwarzenberském statku Domoušice mezi Louny a Rakovníkem. Další jeho štací se stala hájovna Dehetník u Hamru poblíž Veselí nad Lužnicí. V roce 1906 se oženil s Annou, dcerou železničního zřízence Jana Balty ze Suchdola nad Lužnicí. Po čtyřletém společném životě ovšem Anna zemřela na poporodní horečku (horečku omladnic) a zanechala po sobě dceru Bohumilu. Situace se vyřešila tehdy celkem běžným způsobem, a sice svatbou Vojtěcha se sestrou původní partnerky, Boženou Baltovou. Krátce na to, v červnu 1910, umírá i malá dcera z prvního manželství Bohumila. Rodina se tedy rozhodla opustit Dehetník a osudem těžce zkoušený Vojtěch Jungwirth zažádal o přeložení. Byl nakonec jmenován novým hajným ve Vraníně mezi Štěpánovicemi a Třeboní. V říjnu roku 1910 se sem přestěhoval a v podstatě začal nový život.

Z druhého manželství se narodil jediný potomek, dcera Anna, pozdější spisovatelka. Na svět přišla 17. března 1912. Obecnou školu navštěvovala v letech 1918–1921 ve Štěpánovicích, kam docházela denně pěšky společně s dalšími dětmi z Vranína. Ve Vraníně tehdy stával vedle hájovny (č. p. 103) ještě domek cestáře (č. p. 104) a hlavně velký schwarzenberský dvůr (č. p. 52 a 129), kde bylo zaměstnáno mnoho dělníků. Anna se nejvíce kamarádila se sourozenci Františkem a Václavem Dejčmarovými, syny cestářského mistra, a Annou a Marií Hrdličkovými, dcerami dělníka Františka Hrdličky ze dvora. Okolo roku 1920 docházelo do štěpánovické školy z Vranína nejméně 13 dětí různého věkového složení.

»Ve škole se mi líbilo. Byla malíčká, se síní plnou dřeváků, jak se děti vyzouvaly jenom do tlustých, plstí podšitých ponožek, se zahrádkou, kde rostly řídícím pod okny vysoké a omamně vonící lilie, a se třemi pány učiteli, kteří byli všichni hodní. Ale nejvíc jsem zbožňovala pana faráře«. Ve dvacátých letech se ovšem vztahy rodiny s farářem Václavem Kroupou přiosťřily. Důvodem bylo založení místní tělovýchovné jednoty Sokol Štěpánovice v roce 1920, které inicioval právě Vojtěch Jungwirth s učiteli. Novému sportovnímu oddílu, jehož starostou se navíc Jungwirth stal, farář nepřál, naopak učitel Josef Mattha se díky němu stal blízkým rodinným přítelem.

Jako svůj budoucí vysněný pracovní obor viděla malá Anna oblast lékařství. Nejednou totiž napomáhala ošetřovat zraněné lesní dělníky nebo účastníky dopravních nehod, protože vzhledem k umístění Vranína v blízkosti rušné silnice spojující České Budějovice a Třeboň nebylo ani o takovéto dramatické situace spojené s rozvojem automobilismu nouze.

Později zatoužila stát se veterinářkou, to zase když poznala svět lesní zvěře, ale i domácích a užitkových zvířat (otec byl např. vášnivý včelař) na blízkém dvoře a později na Holičkách, kde přímo součástí hájovny bylo i větší hospodářství se čtyřmi rodinami dělníků (deputátníků). Ze zvířat si nejvíce zamilovala dvojici loveckých psů, jezevčíka Juka a jeho matku Lédy, s nimiž zažila nesčetná dobrodružství, která popsala i ve svých knihách. Koneckonců ne náhodou pojmenovala v roce 1946 svou prvotinu právě Juk (s podtitulem Pásmo vzpomínek na dětská přátelství). Memoárovou formu má též kniha Zelené pastely z roku 1964 (druhé vydání 1994), v níž čtenářům opět přibližuje své jihočeské dětství a mládí. A konečně třetím dílem inspirovaným rodným regionem je Jak se vařovalo a žilo v jihočeské hájovně, vydané až po spisovatelčině smrti v roce 1998 a znovu v roce 2011.

V polovině roku 1921 se Jungwirthovi dozvěděli, že se budou stěhovat na hájovnu Holičky (též Holickovna) ležící uprostřed lesů východně od Třeboně hned vedle řeky Lužnice (tzv. Staré řeky). »Byla to pro mě hrozná rána. Lpěla jsem tak silně na domě, kde jsem se narodila, na kamarádech, kteří tvořili mé dětství, na učitelích, kterým jsem uvykla, a na místech, bez nichž, zdálo se mi, nebudu moci žít«. Nakonec si Holičky, kam se Anna s rodiči stěhovala počátkem listopadu 1921, oblíbila celá rodina, i když začátky v novém bydlišti nebyly jednoduché.

Matka Božena měla velké trápení s novou nespolehlivou služkou Fankou. Pro Annu zas bylo nejtěžší aklimatizovat se v treboňské škole, která se nedala s venkovskou školou štěpánovickou srovnávat. Byla určena pouze děvčatům, měla šatny, tělocvičnu, toalety. Spolužačky se

Jungwirthové, která do školy docházela často zablácená a v prostším oblečení, posmívaly, pomlouvaly jí a kradly jí svačiny. »A tak jsem se cítila zoufale opuštěná a ztracená v chumlu děvčat, která se mezi sebou už dávno znala, měla svá drobná tajemství, důvěrnosti a malé klevety. Anna byla často ubřečená a dokonce myslela i na sebevraždu utopením. »Jenže myšlenky na smrt, tak silné ve škole, slábly a mizely, sotva jsem se ocitla doma. Tak velice se mi na Holickovně líbilo, že jsem už i Vranínu přestala být věrná«.

Anna si však nakonec spolužačky i učitelky získala svými znalostmi o přírodě a hlavně informací, že její příbuzný kdysi zastřelil posledního šumavského medvěda. Problémy se služkou se také vyřešily, a sice obstaráním nové. Stala se jí Růža, která záhy zdomácněla a stala se velkou Anninou přítelkyní. Obě se dokonce vdávaly ve stejném roce (1932) a ještě v pokročilejším věku si pravidelně dopisovaly.

Vedle školní docházky a následně gymnaziálních studií (maturita 1930) docházela pozdější spisovatelka ještě na hodiny houslí (k panu Hortíkovi) a klavíru (ke slečně Marktové), učila se němčinu, francouzštinu (u slečny Hryzákové), ruční práce (u slečny Vladykové) a vaření (u rodiny Bittrových v hotelu Zlatá hvězda). »Bylo to dost na dítě, které denně ztratilo tři hodiny času jen cestou do a ze školy, a snad proto taky z toho mnoho nebylo«.

Spisovatelka Anna Sedlmayerová (1912 – 1995)

Revírníku Vojtěchovi Jungwirthovi na Holíčkách přibýlo povinností. »Měl tolik práce a starostí s novým revírem, se vzornou zámeckou oborou, s odstřelem, a taky s polnostmi, lukami, kočími a zemědělskými a lesními dělníky, s nimiž neměl zkušenosti«. Revír (tzv. zámecké polesí) patřil do pozemkové reformy k nejoblíbenějším, a tudíž nejvíce udržovaným lesům, které kníže Jan Nepomuk II. ze Schwarzenbergu (1860–1938) velmi miloval.

»Rozuměl zvěři a nebyl by dopustil, aby se v tomto oboru cokoliv udělalo

nedbale nebo špatně. A že tomu rozuměl, oceňoval práci dobrou. Nikdy by nebyl dovolil, aby hajní nebo lovci neměli v neděli volno, nechtěl po nich, aby konali hony, byl-li příliš velký nečas, a když sám přijel na jelena, tetřeva nebo sluky, choval se tak obyčejně, že by ho nezasevěnec nebyl mezi hajnými ani poznal. Večeřel u nás, jednou u nás i spal. Chválil mamince voňavé peřiny a k večeři chtěl kyselé mléko a brambory. Jeho dcera Tereška, která mne zbavila nadosmrtní všech pohádkových představ o princeznách se zlatou hvězdou na čele, atlasových včelkách a démantových korunkách na spanilé hlavě, měla tlusté brýle, flekatou sukni, zešmaňané střevíce a postřelila srnce, což tedy byl u mne ten nejtěžší, přímo ďábelský hřích«.

Někdy zavítal Vojtěch Jungwirth na oplátku na treboňský zámek, kam ho knížecí rodina pozvala na oběd. »Moc rád později vyprávěl, že to bylo prachmizerné jídlo, věčně špenát, mrkev, čočka a leda krvavé maso, úplně tvrdé. Hlavně však většinou ryby, a ty se tatínek do smrti nenaučil jíst. A všechno málo mastné a málo kořeněné«.

Ve svých dvaceti letech se v roce 1932 Anna Jungwirthová provdala do Prahy, kam ji po šesti letech následovali i oba její rodiče. Díky poutavě napsaným vzpomínkovým knihám, v nichž oslavila své rodné jižní Čechy, můžeme poodhalit krásy tohoto kraje a hlavně poznat pestrý a nevšední život na schwarzenberských hájovkách a dětství české spisovatelky Anny Sedlmayerové. Na sklonku svého života pronesla v jednom rozhovoru toto vyznání: »Život na myslivně byl opravdu překrásný a kdybych mohla, tak bych ho žila znova«.

Jiří Cukr, časopis Obnovená tradice

Centrum volného času Poškolák

otevřít od 1. března 2014 Montessori centrum Srdíčko. Centrum je určeno pro děti od 18 měsíců až do 6 let.

Centrum bude pravidelně otevřené pondělí – čtvrtek v dopoledních hodinách od 8.30 – 12.30 hod.

V případě zájmu o získání dalších informací o chodu centra nebo seznámení se s Lenkou Hadačovou, která bude s vašimi dětmi v prostorách centra pracovat, se na vás těšíme ve čtvrtek 20. 2. 2014 v 17.00 hod. v Cvč Poškolák.

JIHOČESKÉ RYNEŠ TANEČNÍ
pod vedením tanečních mistrů
Tomáše Ryneše a Jany Bátovské

pořádají
taneční pro dospělé
- mírně pokročilí

Lekce budou opět probíhat
V PARKHOTELU
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
Masarykova 602

začínáme 13. února 2014
vždy od 18.30 - 20 hod.

Cena kurzu
1400 Kč (na osobu)

Termíny	lekci:	ČT	ST
13. 2.	19. 2.	27. 2.	6. 3.
27. 2.	12. 3.	20. 3.	27. 3.

Přijďte se pobavit, zatancovat si a připravit se na plesovou sezónu.
V sedmi protančových večerech si zopakujete základy a zdokonalíte se ve standardních a latinsko-amerických tancích!

Přihlášky zasílejte na e-mail: janabatovska@seznam.cz
Doporučení je oděv Smart Casual

RELAX BALI café & club Hluboká nad Vltavou

Dobrý den přátelům Indonésie a její kuchyně, opět jsme připravili nabídku indonéské kuchyně. Najdete nás v našem cestovatelském a potápěčském klubu RELAX BALI café & club na Hluboké nad Vltavou, Masarykova ulice 974.

Akce TÝDEN INDONÉSKÉ KUCHYNĚ, bude vždy probíhat poslední týden v každém měsíci. Doufáme, že váš zájem zajistí, že budeme moci indonéskou kuchyni nabízet trvale.

www.kavarnarelaybali.cz

Pro omezenou kapacitu naší kavárny si prosím telefonicky rezervujte místa na tel +420 775 680 006

Na Vaší návštěvu se těší Relax Bali Cafe & club

Téma – orientační značení ve městě a propagace živnostníků

Téma důležité a na turistické Hluboké diskutované – jak dokládají indicie například od místních obyvatel u vlakové zastávky Hluboká. Turisté, kteří přijedou vlakem, se prý pravidelně vyptávají kudy kam – směrovky od vlakového nádraží k zoo chybí.

Infocentrum o problému ví, dokonce je v kontaktu s panem Markvartem z Klubu českých turistů, který značení turistických tras dělá. V infocentru by rádi zrealizovali značené okruhy po zajímavostech Hluboké a nejbližšího okolí. Uvažovali i o větších tabulích, umístěných na těchto trasách, které by obšírněji informovaly o zajímavostech našeho města.

Ale důležité jsou také malé směrovky, které nasměrují tím správným směrem. Uvidíme, a budeme informovat, jestli se do sezóny problém vyřeší. Téma, které doufejme dostane svou odpověď – vždyť turistická sezóna je za dveřmi – tak aby nám po Hluboké nebloudili ztracení turisté.

Vzhledem k uvádajícímu živnostenskému sektoru na Hluboké – se Zpravodaji ozývají i menší živnostníci, kteří mají poměrně velký problém se sebepropagací. Lidé nemají peníze na drahou propagaci pomocí výrazných cedulí na domech, letáků do schránek, kterých už si stejně nikdo nevšímá, nebo drazí placené služby na internetu – švadleny, kadeřnice, různé opravy čehokoliv...

Milí živnostníci, budeme rádi, když se nám ozvete, pokud chcete, aby o vás bylo vědět, zkusíme reklamu alespoň rozhovorem pro Zpravodaj!

Ať se o vás ví. Pište, volejte, telefon či mail najdete v tiráži.

Pochvala pro mateřskou školu

Foto: Jan Pírgl

Rádi bychom vyjádřili poděkování za nadstandardní výsledky péče o naše děti Sarah a Sebastiana Chrtových v mateřské školce na adrese Masarykova 56, kterou poskytují paní učitelky v prvním i druhém oddělení, zejména velké »DÍKY« patří paní učitelce Ivaně Láchové. Svým empatickým přístupem k dětem při výchově dokázaly již během prvních měsíců pozitivně změnit jejich chování. Oceňujeme, že děti jsou nyní schopné bez ostychu se začleňovat do kolektivu ostatních, jsou mnohem více samostatné, navykly si pravidelnému stravovacímu režimu. Zároveň jsou ve školce spokojené a těší se do ní.

V dnešní době, kdy jsou na pedagogickou činnost zveřejňována jen kritická hodnocení, cítíme jako povinnost napsat, že vysoce profesionální výchova dětí v hlubocké mateřské školce všeobecně usnadňuje a zdokonaluje rodinnou výchovu. Přejeme všem rodinám s malými dětmi města Hluboká, aby v úspěšné výchovné činnosti školka dále pokračovala tak dobře jako dosud.

S pozdravem Tomáš a Michaela Chrtovi

Poděkování

Neděle 19. 1. 2014 PRO DOBROU VĚC

Sportovní nedělní dopoledne konané 19. 1. 2014 v duchu Body & Mind technik v Sokolovně Hluboká nad Vltavou bylo realizované na podporu spolku DLOUHÁ CESTA - pomoc pro všechny, kteří přežili své děti.

Děkuji všem dámám a děvčatům, které se zúčastnily akce a celkově vytvořily báječnou atmosféru. Cvičilo se mi s Vámi skvěle. Věřím, že jste se protáhly a zpevnily přes cviky Pilates, baletně si zatančily, poznaly svůj CORE, na závěr se jógově zrelaxovaly a celkově si tak akci užily.

Děkuji lektorkám Jitce Valentové (PortDeBras), Janě Divišové (CORE) a Katce Záhorkové (Jóga), které nás učily s plným nasazením a láskou. Lektorky nejenom svůj honorář věnovaly spolku Dlouhá cesta, ale navíc i samy finančně přispěly.

Ještě jednou děkuji Jitce Valentové - náčelnici T.J. Sokola Hluboká nad Vltavou, že mi umožnila tuto akci bezplatně realizovat v prostorách Sokolovny.

Děkuji níže jmenovaným děvčatům, které finančně přispěly částkami od 100 Kč až po 500,- - Kč.

Jaromíra Bláhová, Petra Nováková, Dáša Budinová, Lada Valentová, Romana Sekyrová, Irena Košková, Alena Prokešová, Jana Hrušková, Lucie Anderleová, Ivana Sedlická, Markéta Šmrhová, Daniela Krčmová, Hana Vlasáková, Simona Šafarčíková, Jarmila Konfrštová, Katka Záhorková, Gundula Fethke, Daniela Hořavová, Katka Jiráčková, Petra Hořavová, Hana Gondeková, Jana Divišová, Zuzana Rusfelová, Olga Ryšavá, Barbora Jarolímková, Eva Bínová, Paní Bardová, paní Šimková.

Částka z akce činí Kč 5900,-

Vybraná částka putuje na účet číslo 2600173430/2010 v.s.19012014 a bude použita na projekty realizované Dlouhou cestou.

Poděkování a fotky z akce budou zveřejněny na webových stránkách:

■ www.pilatesjitka.cz

■ www.dlouhacesta.cz

Jitka Moulisová - člen spolku Dlouhá cesta

Foto: Archiv Jitky Moulisové

Lambert Jacobsz

»Alexandr a Diogenes«

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou uvede do stálé expozice Flámského a holandského malířství 16. – 18. století nový exponát s názvem »Alexandr a Diogenes« od Lamberta Jacobsze, který zakoupila do sbírky v roce 2013.

Expozice Flámského a holandského malířství 16. – 18. století se skládá ze tří částí: první tvoří díla z vlastních sbírek Alšovy jihočeské galerie, druhou zápůjčky z Národní galerie v Praze, třetí představuje dlouhodobá zápůjčka části sbírky JUDr. Vlastislava Zátky, kterou galerie vrátila dědici v restituci po listopadu 1989. AJG se stále snaží rozšířit vlastní sbírku o další kvalitní díla flámského a holandského malířství tohoto období, aby se upevnila její samostatnost a osobitá nosnost.

Dílo Lamberta Jacobsze »Alexandr a Diogenes«, olej na plátně, získala galerie v roce 2013. Malíř Lambert Jacobsz (nebo Lambert Jacobszoon) se narodil roku 1598 v Amsterdamu, zemřel při morové epidemii roku 1636 v Leeuwardenu a působil v období tzv. holandského zlatého věku. Jeho syn Abraham Lambertsz van den Tempel byl také malířem. Lambert se ve své tvorbě zaměřoval převážně na figurální malbu. Podle údajů Rijksbureau voor Kunsthistorische Documentatie patřili mezi jeho žáky mimo jiné Govert Flinck, Jacob Adriaensz Backer i jeho vlastní syn.

Náš obraz zachycuje jednu ze známých scén z filozofova života. Alexandr Makedonský se při válečném tažení Řeckem setkal s Diogenem a vyzval ho, ať vysloví jakékoliv přání a to mu bude splněno. Ten mu prý odpověděl: »Ustup mi ze slunce«. Obraz představuje velmi kvalitní, dobře řemeslně i umělecky zvládnutou práci, která sbírku Flámského a holandského malířství 16. – 18. století v Alšově jihočeské galerii bez všech pochyb obohatila.

Nákup díla významně podpořilo Ministerstvo kultury České republiky ze svého grantového programu ISO pro nákup významných děl. K vidění je obraz od 9. 1. 2014.

Alšova jihočeská galerie - Hluboká, jízdná AJG

VÝSTAVY

- Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice
- České sochařství 20. století – stálá expozice
- Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice – v expozici nově k vidění obraz od Lamberta Jacobsze – Alexandr a Diogenes

České Budějovice - Wortnerův dům, U Černé věže 22

- TRAPPER & BOA / Osudová dobrodružství Jana a Mikoláše Alše - výstava do 2. 2. 2014
- Tomáš Vosolobě / Čisté dimenze obrazného - vernisáž 6. 2. v 17 hodin
- Komentovaná prohlídka k výstavě TRAPPER & BOA 2. 2. od 17 hodin / Mgr. Ondřej Chrobák
- Úsvit výtvarného umění – estetické projevy lovců a sběračů - přednáška
Přednáší: Mgr. Radka Urbánková / začátek v 17 hodin / 4. 2. 2014

Bechyně - Mezinárodní muzeum keramiky

- Mezinárodní keramická sympozia 1966 – 2012 – stálá expozice

AJG, tel. 387 967 041

e-mail: sekretariat@ajg.cz, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz.

Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie / 9.00 – 16.00

České Budějovice / Wortnerův dům / celoročně 9:00 – 18:00

Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky / prohlídky na základ tel. domluvy

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav

Změna programu vyhrazena!

Státní okresní archiv České Budějovice si Vás u příležitosti
470. výročí obnovy městského důlního podnikání

dovoluje pozvat na výstavu

MĚSTO STŘÍBRA

Hornická historie Rudolfova a Českých Budějovic

Výstava bude otevřena v sále okresního archivu,
Rudolfovská 40, České Budějovice
18. – 28. února 2014, každý všední den od 9 do 17 hodin.

Slavnostní zahájení proběhne v pondělí 17. února 2014
v 16 hodin odpoledne.

Představeny budou originální archivní písemnosti společně
s exponáty zapůjčenými Hornickým muzeem na Rudolfově.

Týden žen

▶ 30.6. - 5.7. 2014 - 6. ročník

REGISTRACE OD LEDNA 2014

*společná cesta
k harmonii...*

SPORT
RELAXACE
KULTURA
A VZDĚLÁVÁNÍ
ŽIVOTNÍ STYL
"KLIDOVÉ" AKTIVITY
(MALOVÁNÍ, FOJKÁNÍ SÍLA, PŘEDNÁŠKA...)

Hluboká nad Vltavou

GENERALNÍ PARTNER

JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ

tydenzen.cz

TJ Hluboká nad Vltavou, oddíl kopané
pořádá od 19.⁰⁰ hod do 03.⁰⁰ hod

dne 21. února 2014

v prostorách hotelu Parkhotel

SPORTOVNÍ PLES

K tanci a poslechu hraje:

THE SLAKERS

Vstupné: místenka 150,- Kč

Rezervace a předprodej vstupenek

Petr Řehoř tel.: 724 507 039

e-mail : fkhluboka@seznam.cz

BEZPLATNÁ INZERCE

▪ Hledám **tanečního partnera** do tanečních pod vedením
Tomáše Ryneše a Jany Bátovské od 13.2 do 27.3 2014, tel.:
721 190 377.

▪ Prodám **družstevní byt 2+1** v Hluboké nad Vltavou,
cena 950 tis., kontakt: 607 626 710

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit
v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin,
nebo 1 hodinu před začátkem představení.
Rezervované vstupenky nutno vyzvednout
nejpozději 30 minut před začátkem představení,
poté budou uvolněny k prodeji!

Biograf

středa 5. února – Já, Frankenstein. Ve 3d.

USA/ Austrálie 2014. Fantasy/ sci-fi. V roce 1795
stvořil šílený doktor monstrum, které přežilo až
do současnosti... Hrají: Aaron Eckhart, Yvonne
Strahovski, Deniz Akdeniz, Bill Nighy. Režie:
Stuart Beattie. Přístupný – české titulky.

středa 12. února – Nymfomanka 1. díl

Dánsko/ Belgie/ Francie 2013. Erotický/
povídkový. *Otevřená studie ženské sexuality
podle kontroverzního dánského režiséra L. von
Trieru.* Hrají: Charlotte Gainsbourg, Shia
Labeouf, Stellan Skarsgård. Režie: Lars von
Trier. Přístupný od 18 let – české titulky! Bez
cenzury.

čtvrtek 13. února – Vlk z Wall Street

USA 2014. Drama/životopisný. *Ve dne vydělával
tisíce dolarů a noci prožíval rychle a naplno... to
je příběh J. Belforta.* Hrají: Leonardo di Caprio,
Matthew McConaughey, Jonah Hill.
Režie: Martin Scorsese. Přístupný – české titulky.

úterý 18. února – Herkules: zrození legendy

USA 2014. Dobrodružný. *Starověká legenda
o antickém hrdinovi – napůl bůh-napůl člověk
s bájnou silou...* Hrají: Kellan Lutz, Richard
Reid, Roxanne McKee, Scott Adkins. Režie:
Renny Harlin. Přístupný – české titulky.

čtvrtek 27. února – Dědictví aneb kurvaseneříka

2014. Komédie. *Dlouho očekávané pokračování
kulturní komedie...* 19.30 hod. Hrají: Bolek
Polívka, Arnošt Goldflam, Miroslav Donutil.
Režie: Robert Sedláček. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hod.

Připravujeme na břez:

13. února – Babovřesky 2

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ – VSTUP ZDARMA

**neděle 9. února – Rákosníček, Křemílek
a Vochomůrka, Víla Amálka.** Animovaný.
17.00 hod. Přístupný – český dabing!

Komorní scéna

**pátky a soboty 1. a 4. a 15. a 28. února »A do
pyžama«.** Divadlo Píkl. Divadelní představení –
komedie. V 19.00 hodin.

**úterý 4. února – Setkání s papežem
Františkem v Riu** Přednáší Ondřej Stropnický.
V 18.00 hodin.

**pátky a soboty 7. a 8. a 21. a 22. února
»Talisman«.** Divadelní společnost Křížžáci.
Divadelní představení – komedie. V 19.00 hodin.

**středa 11. února – Cestujeme... Stockholm
a Nobelova knihovna.**

Vypráví p. Eva Svobodová – Holá. V 17.00 hodin.

**středa a čtvrtek 19. a 20. února – »Rodina
je základ státu«.** Divadlo Píkl. Divadelní
představení – komedie. V 19.00 hodin.

čtvrtek 27. února – »K. H. Mácha – Máj«
Literárně – dramatické představení v podání
dětí ze ZŠ Hluboká. Režie: V. Štěpanovská.
V 18.00 hodin, vstup zdarma.

Plesy a jiné atrakce

■ 8. února od 18 hod. – Tatarákovy večer – hotel
Bakalář – tel. 730 585 463 (tatarák 120 g/119 Kč)
■ 9. a 22. února v 17.00 – Nordic walking –
Tyršova 16, vedle Podhradského rybníka.
Zimní výšlap kolem Hluboké, kurzovné včetně
zapůjčení holí 80 Kč/senioři 60. Doporučeno:
Sportovní obuv, vrstvené oblečení, pití. Tel.
602 377 319

■ 15. února 20.00 hod. – Vltavanský ples – ples
vorařského spolku Vltavan v Purkarcu. Hrají
Babouci. Tel. 723 937 009

■ 15. února 20.00 hod. – Ples Rotary Clubu/
Hotel Parkhotel. Tel. 387 006 200

■ 15. a 22. února – Aquarel 1965 – živá hudba
skupina pana Bůrky, hotel Podhrad. Vstupné
zdarma, nutná rezervace 387 983 690

■ 15. a 16. února – zimní pětičlůvkové degustační
menu/ Restaurace KA.PR, tel. 602 479 795

■ 21. února 20.00 – Sportovní ples/ Parkhotel.
Společenský ples TJ Hluboká – oddíl kopané.

■ 28. února 16.00-22.00 – Sushi/ Restaurace
KA.PR, tel. 602 479 795

DIVADLO – zájezd do Prahy

sobota 22. února Studio DVA divadlo Praha

představení HVĚZDA

hraje: Eva Holubová
představení začíná v 15 hodin,
odjezd do Prahy ráno
vstupenka včetně dopravy 700 Kč,
info p. Bezdeková, tel. 728 194 574,
e-mail: bezdekova.jitka@seznam.cz

Studio DVA divadlo Praha
představení HELLO DOLLY
s Ivanou Chýlkovou

dne 26. dubna, začátek v 15 hodin,
cena vstupenky včetně dopravy 700 Kč

Benefiční představení Divadla Píkl

Ve středu 22. 1. 2014 proběhlo v KC
Panorama představení pro 11 letou Barunku
Sedláčkovou, která onemocněla neuropatií.
Její obrázky jsou vystaveny v předsálí v KC
Panorama v Hluboké nad Vltavou.

Foto: Archiv města

Jmenuji se Barunka, je mi 11 let a bydlím
s rodinou v Českých Budějovicích. Kvůli
nemoci zvané neuropatie mi tělo ochablo
natolik, že jsem schopná jen omezených
pohybů v oblasti kloubů. Jsem tedy upoutána
na invalidní vozík a téměř zcela závislá na
pomoci druhých.

Řídím se však heslem: „Nač bych si měla
stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko?!“

Bůh ví, jestli nějaký bude...! Lékaři mi
dávají naději na zlepšení mého stavu a tak
jsem se rozhodla tu naději přiživovat, co
to dá a místo zoufalství беру štětec do úst
a představuji svému okolí nový fenomén
zvaný „pusopis“.

Zajímám se o umění – různé techniky
malování, design. Jednou bych se chtěla stát
bytovou architektkou.

Ovšem mým největším snem je být
jednou méně závislá na pomoci druhých
a dosáhnout toho bude velmi náročné nejen
pro mě.

V dubnu mě čeká velmi těžká zkouška a to
operace, kterou provádí v České republice
dvakrát do roka tým ruských specialistů.
Bohužel pojišťovna tuto operaci nehradí,
takže děkuji všem, kteří pomohou nejen
mně, ale i mým rodičům operaci zrealizovat.

Barunka Sedláčková

Webové stránky Barunky: www.barcas.cz

**Pokud vám nevadí odřená pračka,
rozbalená lednice či televize...**

**NAVŠTIVTE NAŠÍ
SPECIALIZOVANOU
PRODEJNU**

A NAKUPUJTE SE SLEVAMI

až 80%

CERTIFIKOVANÝ
OBCHOD

Vše jednoduše i na splátky

Vrbenská 197/23, České Budějovice, +420 389 603 003

www.levneELEKTRO.cz

RADOST Z NÁKUPŮ